

letnik XIX št. 9, oktober 2012

Glasilo Občine Trzin

odsevi

Novi vrtec

Dediščina je dota

Trzinci se radi vračajo

Skrbeti moramo za kulturo

Lastnina nas vseh

Imate radi zlato barvo? Pa rdečo, oranžno, rumeno? To so barve jeseni. Zraven sodi tudi siva. V vseh svojih odtenkih: megljena, mokra, hladna ... Nad temi večina od nas verjetno ni najbolj navdušena, pa vendar sodijo zraven. In so lahko celo dobrodošle. Prinašajo namreč tudi počitek, čas za razmislek, nostalgijo. Zdaj mirno urejamo spomine in spoznanja, ki so se nas dotaknila v poletju, delamo načrte za zimo, če zime ne maramo, pa za naslednje leto. Jesen je čas, ko so misli jasne. Mogoče je oktober prav zato čas horoskopskih tehtnic. Lahko brodimo po odpadlem listju, opazujemo jate ptic, ki se odpravljajo za soncem, oblake, ki zbirajo drobne kapljice za jesensko pranje, ali pa s prsti rišemo po zarosenih okenskih šipah in delamo obračune minulega dela. Jesen je namreč čas, ko so včasih – no, nekateri to počno še vedno, spravljali pridelke, rezultate dela v poletnih mesecih.

Gospodarska kriza steguje lovke že v vse pore naše družbe - verjetno ste že opazili, da je Odsev tanjši. Ne zato, ker nam manjka gradiva ali ne bi znali pisati. Varčevati moramo, ker smo spomladi preob-

sežno pisali o trzinskem praznovanju, o Trzinski pomladi in drugih dogodkih, ki jih je bilo za to krizno obdobje kar preveč – vseeno pa v Trzinu to jesen le lahko pomnosno pokažemo sadove minulega dela. Vrtec, ki smo ga slavnostno predali name-nu pred dnevi, naj bi bil med tremi, štirimi najsodobnejšimi in najboljšimi tovrstnimi objekti v Sloveniji – seveda, če verjame-mo zagotovitvom izvajalcev. Upamo, da to ni le reklama zanje. Ker so napovedovali, da bo odprt že lani ob trideseti obletnici delovanja vrta v Trzinu, smo nanj precej bolj nestrpno čakali, vsekakor pa je tudi letos velika pridobitev za naš kraj. Ob tem pa upamo, da bodo predstavniki Občine v pogajanjih z izvajalci le našli za vse kar najbolj sprejemljivo rešitev glede zapleta okrog plačila del pri gradnji. Vse skupaj namreč daje grenak priokus sicer lepi trzinski pridobitvi. Kot pravijo vzgojiteljice in tudi malčki, se v novem vrtcu vsi dobro počutijo, nestrpno pa čakajo tudi ureditev okolice vrta z igrali. Tudi igrišče bo velika pridobitev za vrtec, verjetno pa tudi za okoliške prebivalce.

Že vrsto let je velika pridobitev za kraj tudi šolsko športno igrišče, ki številnim Trzincem v popoldanskem času nudi možnosti za rekreacijo. Pred kratkim pa je po spletu krožil posnetek, ki prikazuje, da je to igrišče nekaterim tako všeč, da bi ga spremenili še v hipodrom. Posnetek, ki kroži, prikazuje fantiča, ki ponosno jezdi majhnega konjiča po atletski stezi igrišča. Vse lepo in prav, ampak steza je prekrita s posebno maso – tartanom, ki omogoča prožnejši tek tekačev. Ko je konjiček tekel s svojimi podkvicami po stezi, je bil učinek tak, kot če bi po parketu v sobi skakali z

drsalkami. Verjetno je šlo za prvo takšno uporabo tartanske steze. Bravo, Trzinci! Ko sem ravnateljico šole prosil za slike, da bi z njihovo objavo opozorili na nepri-porno početje na igrišču, je prepovedala objavo teh slik, saj naj bi jezdečev oče grozil s tožbo, če bi ga tako očrnili pred javnostjo. V resnici fantiček ni nič kriv, neodgovorno in bahaško pa so ravnali starši, saj bi morali vedeti, da konj ne sodi na otroško igrišče. Preden so se spomnili takšnega razkazovanja v javnosti, bi se morali tudi zavedati posledic tega. Prav-zaprav so oni tisti, ki so na otroka vrgli slabo luč. Slike bi mi lahko nekaznovano objavili, saj so bile posnete na javnem prostoru in bi razkrivale nepravilnost. Skrb pa še zlasti vzbuja reakcija staršev, ki bi se morali zamisliti ob takem nespametnem početju. Namesto da razlagajo, da vse skupaj ni bilo nič takega, da se je konjič le enkrat pokakal na stezo in ob tem grozijo s tožbami, bi se morali zamisliti in priznati svojo neumno potezo. Otrok bi lahko pozornost drugih pritegnil tudi kje drugje in na drugačen način.

Vsi bi morali skrbeti in varovati skupno lastnino. Plačali so jo z našim, skupnim denarjem. Zdaj pa lahko tudi vidimo, kako ima večina postajališč razbite steklene stene, pogosto se nepridipravi znašajo nad smetnjaki, lučmi in drugo skupno lastnino, da bi bil kdaj kdo za takšno vandalstvo kaznovan, pa še nismo slišali. Iz šole poročajo, da starši hitro grozijo učiteljem s tožbami ali kako drugače, če ti bolj strogo »primejo« njihovega otroka. Včasih je bil poklic učiteljev spoštovan, njihove besede in ocene, še zlasti pa opozorila, so upoštevali, zdaj pa starši takoj zagrozijo in ščitijo svoje razposajence. Ne zavedajo se, da jim s tem mogoče delajo medvedjo uslugo.

Ko se veselimo nove trzinske pridobitve – vrta, bi se vsi morali tudi obvezati, da bomo nanj in na igrišče, ki ga bodo uredili tam, in sploh na vso trzinsko skupno lastnino, pazili. Tudi s tako lastnino moramo lepo ravnati, predvsem pa moramo skrbeti, da bo koristila vsem, tudi rodovom, ki prihajajo za nami.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Veronika Cukrov, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Brigita Ložar, Patricija Mušič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevc, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobi-jo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
novembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. novembra
2012

Slika na naslovnici
Veseli smo novega vrta
Foto: Andrej Nemeč

OBVESTILO

Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve v Trzinu bo v **torek, 30. 10. 2012**, ob **16. uri** pred spominskim obeležjem trzinskih žrtev NOB pri Osnovni šoli Trzin.

Županov kotichek

Novi vrtec smo 11. oktobra tudi slavno-stno, in ne samo dejansko, odprli. V resnici otroci hodijo v novi vrtec že skoraj tri mesece.

Zadovoljni otroci

Otroci, ki so prej obiskovali stari vrtec v Mlakah ali bili vključeni v oddelke, ki so gostovali v šolskih razredih, so z novim vrtcem zadovoljni. Kar nekaj sem jih vprašal in niti eden ni rekel, da ni zadovoljen. Verjamem, da otroci ne lažejo in si ne prizadevajo ugajati županu. Povedo, kaj mislijo. Zato sem vesel, in upam, da ne samo jaz, da so res zadovoljni, in hkrati razmišljam, zakaj so zadovoljni. Menim, da jim ustreza zlasti to, da so igralnice večje in svetlejšje. Svetloba, pravijo, ima celo terapevtske učinke, zagotovo pa vpliva na razpoloženje, in s tega vidika je novi vrtec gotovo prijeten. Ko bo po stenah tudi ne-

kaj več risb in raznih drugih aplikacij, bo v igralnicah tudi manj odmevalo in vzdušje bo še bolj prijetno. Prepričan pa sem, da se trudijo tudi vzgojiteljice, njihove pomočnice in tudi vsi drugi, od vodstva šole do nas na Občini, od katerih je odvisno, kako dobro se počutijo otroci v vrtcu. Vsi se bomo trudili, da bodo otroci še bolj zadovoljni. Vendar to ni odvisno samo od standarda v vrtcu in okrog njega, kot je včasih koga razumeti. Ravno tako kot tudi to, kako se otrok počuti doma, ni odvisno predvsem od tega, v kako razkošnem stanovanju živi in koliko ima igrač.

Zapleti pa še trajajo

Seveda pa, kot vemo, zgodba z gradnjo vrtca še ni zaključena. Mislim na zaplete v zvezi s ceno, ki jo zahteva glavni izvajalec, družba Jelovica hiše d. o. o., navkljub pogodbi, ki je bila sklenjena po sistemu »funkcionalni ključ v roke«, in tudi na zaplet s sofinanciranjem gradnje vrtca. Novi vrtec je namreč ena redkih trzinskih naložb, v zvezi s katero smo lahko enakovredno kandidirali za sredstva Ministrstva za šolstvo in šport, kajti glavni kriterij je bila usmeritev v energetsko učinkovito gradnjo in usmeritev k obnovljivim virom energije. S svojo vlogo smo bili uspešni, in bi doslej že morali dobiti svojih 723.000 EUR. Sklep še vedno velja, a pogodbe še nismo dobili in seveda tudi denarja ne. Upajmo, da v brezni krize ne bodo izgini- nili tudi ti evri.

In kriza tudi ...

Bomo pa v Občini Trzin čutili druge posledice krize. Med drugim tudi pri plačah vseh, ki jih dobivamo iz občinskega proračuna, od občinske uprave do vzgojiteljic v vrtcu.

Kot član predsedstva Skupnosti občin Slovenije sem tudi sam sodeloval na t. i. pogajanjih z Ministrstvom za finance, ki je najprej želelo občinam kar za slabih 10 odstotkov znižati t. i. povprečnino. Gre za tekoče dohodke občine, ki se ji odmerjajo predvsem kot delež od dohodnine in ki že sedaj ne zadoščajo za upravičene ali kar obvezne tekoče odhodke in transfere občine za potrebe, ki jih je v skladu z zakoni dolžna financirati. V primeru Trzina nam država odredi te prihodke v višini 1.016.000 EUR (za l. 2012, v letu 2013 naj bi bila številka za kak odstotek in pol nižja), mi pa bomo za tekoče odhodke in transfere porabili okrog 2.450.000 EUR (v obeh letih). Gre pa, kot rečeno, za zakonske obveznosti, za katere bi morali imeti zagotovljene prihodke.

Morda bodo tako bralci kot tudi urednik Odseva ob navedenih podatkih nekoliko lažje razumeli, zakaj vodstvo Občine vztraja, da se je potrebno držati z odlokom predpisanega najvišjega možnega števila strani tudi pri Odsevu. Z občinskim odlokom je namreč določeno, da naj ima vsaka številka Odseva skupno 32 strani, to je enajst števil skupaj 352 strani. Ker je bil letos v prvi polovici leta Odsev kar nekajkrat precej obsežnejši, bodo jesenske številke nekoliko tanjšje, in vendar vsi verjamemo, da bo še vedno mogoče poročati o vsem pomembnem, kar se zgodi v Trzinu. Morda bo zmanjkalo prostora kvečjemu za kak članek bolj splošne narave ali za kak zapis, ki nagovarja kakšno manjšo skupino ljudi. Vsekakor bi bilo najbrž čudno, če bi istočasno, ko smo prisiljeni ljudem, odvisnim od občinskega proračuna, zniževati plače, na postavkah, v zvezi s katerimi res ne gre za zadeve eksistenčnega pomena za ljudi, povečevali odhodke.

Župan Anton Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Delavnice Turističnega društva Kanja september 2012 – junij 2013:

Vezilje vabijo

V oktobru smo ponovno začeli z delavnicami ročnega vezjenja. Vse, ki vas zanima tovrstno ustvarjanje, obveščamo, da je učenje veziljstva vsak ponedeljek v prostorih Centra Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/F Trzin od 16.30 do 19.00.

Rezbarji

Rezbarji vabijo ljubitelje rezbarstva na redne delavnice, ki so vsak torek od 17.00 do 18.30 v Osnovni šoli Trzin (tehnična učilnica).

Folklor

Folklorna skupina Trzinka je začela z rednimi vajami. Skupina vabi v svoje vrste ljubitelje folklorne, da se ji priključijo. Vaje so vsak četrtek od 20.00 do 21.30 v mali telovadnici Osnovne šole Trzin.

Informacije o dejavnostih TD Kanja in tudi za delavnice so dostopne na www.td-trzin.si.

Obvestila

Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja se izteka 15. novembra /več v julijski številki Odseva.

Pot do obvoznice je še dolga

V prejšnji številki Odseva nismo objavili pogovora z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom, ker po spletu okoliščin nismo dobili odgovorov na zastavljena vprašanja. Ker gre za zadeve, ki so še aktualne, tokrat vprašanj nismo spreminjali, le ponovili smo jih. Ker so nam člani civilne iniciative za ureditev prometa v starem delu Trzina poslali vprašanja, ki se nanašajo na prometno problematiko, smo v tokratnem pogovoru posebno pozornost namenili prav tem vprašanjem.

Ob začetku šolskega leta policija poostri nadzor nad hitrostjo prometa, vendar težave s prehitrimi vozniki, še zlasti v starem delu naselja, ostajajo tudi po tem, ko se vznemirjenje zaradi začetka pouka v šolah poleže. Ali namerava Občina Trzin kupiti stacionarni radar za merjenje hitrosti in oglobiti kršilce prehitre vožnje, kar je bilo predlagano na julijskem zboru občanov?

Nakupa stacionarnega radarja za zdaj ne načrtujemo, saj sta nam radarja in tudi izvedba meritev v povprečju vsakih deset dni, kot smo slišali, tudi po mnenju policije v bistvu zelo pogosta in dovolj učinkovita z vidika preventive in ne nazadnje tudi kaznovanja prehitrih voznikov. Potrebno pa je tudi vedeti, da radar kar precej stane in da ga pravzaprav niti ne bi mogli ustrezno izkoristiti, kajti izvajanje meritev dvakrat ali trikrat na teden bi zahtevalo, da na redarstvu zaposlimo še vsaj dva ali tri redarje, kajti vsaka meritev in izvedba postopkov po meritvi zahtevata neprimerno več časa za pisarniško delo kot sama meritev. Velika večina postopkov se namreč odvije preko sodišča in zahteva zelo veliko pripravljalnega dela in včasih tudi večkratno dopolnjevanje papirjev ali celo navzočnost na sodišču. Po drugi strani pa bi zgolj izvajanje meritev in potem neizvajanje nadaljnjih postopkov bilo nekoristno in bi se tudi kmalu izvedelo, da v Trzinu samo merimo hitrost, kršiteljev pa ne globimo. Prepričani smo tudi, da so učinki meritev že sedaj opazni in da bodo iz meseca v mesec bolj opazni, kar pomeni, da bo tudi raven varnosti vedno višja.

Kdaj bo nadaljevanje julijskega zbora občanov in ali boste na njem zagotovili udeležbo odgovornih predstavnikov Ministrstva za infrastrukturo in prostor - Direkcije RS za ceste - in sosednjih županov?

Naslednji zbor bo sklican enkrat jeseni; odvisno tudi od drugih dejavnosti Občine. Udeležbe predstavnikov ministrstva ali DRSC pa mi ne moremo zagotoviti. Mi jih lahko povabimo ali tudi prosimo, naj pridemo. To, ali pridejo ali ne, pa je stvar njihove presoje. Na že omenjeni predpočitniški zbor kljub vabilu in domnevnim obljubam niso prišli. Izkušnje vseh občin pa kažejo, da predstavniki države pridejo na kak zbor občanov praviloma samo takrat, kadar gre za nekaj, kar je res v interesu države, torej trenutno vladajoče politike.

Koliko korakov je potrebnih za izvedbo obvoznice, to je od vloge na ustrezno ministrstvo do izgradnje, in pri katerem koraku (fazi postopka) smo v Trzinu danes?

Teh korakov je seveda veliko in veliko je bilo tudi že narejenih, vendar je bilo potrebno včasih na videz narediti tudi kakšnega nazaj. Najprej mora biti tak projekt uvrščen v ustrezni strateški prostorski akt (praviloma v državni prostorski načrt - lahko tudi v občinski prostorski načrt, vendar ob soglasju države. Sprejemanje tako občinskega kot državnega prostorskega načrta praviloma traja od leta do dveh let ali še dlje). Je pa mogoče, da se država, če je zelo zainteresirana, takoj odloči za sprejem državnega lokacijskega načrta, kar pa običajno tudi traja po nekaj let (nedavno smo lahko prebrali, da je sprejemanje DLN za neko drugo obvo-

znico trajalo sedem let). Če je postopek tak, da je projekt najprej uvrščen v občinski ali državni prostorski načrt, sledi postopek za sprejem občinskega ali državnega podrobnega prostorskega načrta (spet praviloma minimalno leto dni, a raje dlje). Potem je na vrsti projektiranje, že istočasno, a praviloma po projektiranju, so na vrsti odkupi zemljišč. Nato sledi javni razpis za izvedbo del in na koncu, če je denar, dela. Kot sem že večkrat poudaril, je mogoče po legalni poti priti od ideje do izgradnje, če vse teče povsem optimalno, v sedmih, osmih letih; praviloma pa traja zgodba dalj časa. V primeru še nedokončane mengeške obvoznice je trajala, recimo, 24 let. Občina Trzin je v zadnjih šestih, sedmih letih vložila precej truda, da bi obvoznico vsaj umestila v prostor, vendar nam je, žal, ob zelo trdovratnem nasprotovanju Ministrstva za kmetijstvo uspelo samo to, da smo s sprejemom Občinskega prostorskega načrta lahko v besedilo OPN napisali, da bo na tem in tem območju umeščen tudi koridor za obvoznico. Pa še za to smo se med prvo in drugo fazo sprejemanja OPN z ministrstvom pogajali več kot leto dni in zato tudi leto dni kasneje sprejeli OPN, kot bi ga drugače lahko.

Ali je razgovor županov Mengša, Domžal in Trzina pri ministru Černaču že bil? Če je bil, kaj ste izvedeli, če ni bil, kdaj bo? Zanima pa nas tudi, katere skupne aktivnosti za pospešitev izgradnje obvoznice s sosednjima županoma (občinama) še načrtujete?

Razgovora še ni bilo. Zaenkrat nam minister še ni niti odgovoril na naše pismo oziroma prošnjo za sestanek. Prav pred kratkim smo se dogovorili, da bomo poslali ministru urgenco, naj si vendarle vzame čas in nas sprejme. To urgenco smo pred nekaj dnevi res tudi odposlali in zdaj čakamo, ali bomo dobili kak odgovor ali ne.

Ob Pšati ste asfaltirali sprehajalno pot, kar je zelo pohvalno. Del te poti je opremljen tudi z ličnimi nevsiljivimi svetili, žal pa le del. Ali boste poskrbeli tudi za neosvetljeni del poti, saj je za nekatere nenaden prehod v trdo temo ob poti kar neprijeten?

Tudi to pride enkrat v prihodnosti na vrsto. Res pa je, da so te luči pogosto tudi izpostavljene vandalizmu, celo zelo grobemu, in morda tudi to vpliva, da v teh časih, ko je kriza huda, ne hitimo tako zelo.

Vsako leto nas podjetje Prodnik seznanja s kakovostjo pitne vode iz trzinskega vodovoda in ob tem zatrjujejo, da Trzinci pijemo kakovostno vodo. V poletnih mesecih pa je kar pogosto iz naših pip tekla klorirana voda. Ni šlo zgolj za posamezne primere – bilo jih je več in so trajali tudi dalj časa, kar govori o tem, da z vodovodnim omrežjem vseeno ni bilo vse tako, kot bi moralo biti. Pravijo, da vodo za trzinski vodovod še vedno črpajo iz dosedanjih črpališč, kjer vodovod napajajo z vodo iz zgornjih slojev vodnega nahajališča. Voda iz večjih globin pa

naj bi bila neoporečna in kakovostna. Zakaj ne črpajo vodo iz globljih vrtin, saj potem najrazličnejše suše ne bi imele takega vpliva na kakovost vode?

Voda je bila letos poleti dvakrat klorirana; vsakič po nekaj dni. Obakrat zaradi poškodb enega od cevovodov, ko je iz preventivnih razlogov potrebno kloriranje. Skratka, kloriranje ni bilo v nikakršni zvezi s sušo in zaradi suše mi z vodo nismo imeli, na srečo, prav nobenih težav. Ne, kar zadeva razpoložljive količine, in ne, kar zadeva kakovost vode. Tudi če bi suša še trajala, v Trzinu ne bi imeli podobnih težav, kot so jih že imeli marsikje po Sloveniji. Kar pa zadeva aktiviranje globljih vrtin, je to del projekta, o katerem smo že večkrat govorili. Gre za to, da je potrebno zgraditi dodatna črpališča, povezati novi cevovod z obstoječimi oziroma v našem primeru z novim cevovodom od obstoječih črpališč do Trzina, seveda predhodno dobiti tudi potrebno gradbeno dovoljenje itd. Vložek Občine Trzin v ta projekt bo nekaj nad milijon evrov, drugače pa ta projekt v celoti z udeležbo občin Domžale in Mengeš stane nekaj milijonov evrov in je del širšega projekta vodooskrbe, ki naj bi v celoti stal okrog 12 milijonov evrov in za katerega občine skušajo priti do sofinanciranja s strani države in kohezijskega sklada EU. Če bo vse teklo, kot upamo, da bo, naj bi se dela začela v letu 2013. Treba je tudi vedeti, da to vendarle ne gre kar tako, da se nekdo spomni in malo globlje zavrtja, pa

bo. Najprej je tudi za črpališče potrebno izvesti testne vrtnice in ugotoviti, kakšne sploh so možnosti. Ko je Prodnik pred leti to izpeljal, so morali v občini Mengeš sprejeti ustrezne prostorske rešitve; zdaj smo na tem, da – upajmo – pridobimo sredstva, da bomo to lahko tudi izpeljali.

V Trzinu smo ob ustanovitvi občine dobili tudi kabelsko televizijo. Takrat je bilo določeno, koliko programov bomo dobili in koliko bomo za to plačevali. V zadnjem času pa iz ponudbe trzinske kabelske televizije izginevajo nekateri priljubljeni programi (npr. History in drugi), plačujemo pa še vedno enako oziroma dražje. Ali ni določeno, da bi se moral operater držati obljubljenega? Ali je mogoče zamenjati operaterja, ki bi imel tudi več posluha za gledalce?

Trzinci smo ob ustanovitvi le še za rep ujeli razmere, ko so se s kabelsko televizijo ukvarjale tudi občine in jo na nek način razumele in urejale kot neke vrste javno službo. Vendar se je stanje ravno tedaj spreminjalo in mi že nismo mogli več uresničiti svojega načrta s Telemahom, s katerim smo celo že podpisali pogodbo, temveč smo morali pristati na aranžma s Telekomom, ki pa je bolj ali manj zasilen. Danes je kabelska televizija v celoti tržna dejavnost in občina je v igri izključno in samo v primeru, ko – če je potrebno – nekemu da ali ne da soglasja za prekopavanje občinskih zemljišč. Kolikor bi tak izvajalec sploh še imel potrebo po kopanju, kajti v osnovi danes vsi distributerji koristijo omrežja Telekoma za posredovanje signala; težava je le v tem, da je eden možnih ponudnikov (T2) kot vemo v hudih škripcih, Telemah je v lasti Telekoma, in pač dela to, kar sme in more. Telekom pa ima svoje načrte in hoče ljudi prepričati, naj se odločijo za njegove projekte, povezane z razvojem telefonije. Poleg tega televizija vse bolj prehaja na internet itd. Skratka, Občina na to, kdo bo opravljal to dejavnost v občini, pravega vpliva nima več, lahko samo skuša posredovati med občani in distributerji, vse pa je pravzaprav odvisno od lastnikov omrežij in distributerjev ter njihovih interesov. Kot je znano, je Občina Trzin tudi omogočila, da je v dobršnem delu Trzina že tudi položena kanalizacija za optični kabel, vendar tudi v tem primeru ponudba priključkov očitno ni ravno privlačna ali, z drugimi besedami, kriza je prizadela tudi ponudnike tovrstnih storitev, in trenutno ni kakšne ugodne ponudbe.

Poročilo z 18. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Na razpolago je vse manj denarja

Na dnevnem redu oktobrske oz. 18. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin, ki je bila 10. oktobra, je bilo 8 točk dnevnega reda, najpomembnejši pa sta bili sprejetje občinskega proračuna za leto 2013 in za leto 2014 ter odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu. V povezavi s sprejemom proračunov za naslednji dve leti je Občinski svet sprejel še več spremnih dokumentov, kot so Načrt ravnanja z nepremičninskim premoženjem, seznanil pa se je tudi z investicijskim programom za nadgradnjo centralne čistilne naprave Domžale - Kamnik. Za širitev in posodobitev bodo potrebovali skoraj 18 milijonov EUR, od tega naj bi iz kohezijskega sklada dobili nekaj manj kot 11 milijonov, približno 2 milijona naj bi zagotovila država, preostanek, približno 5 milijonov EUR, pa naj bi zagotovile občine, solastnice centralne čistilne naprave. Trzin ima pri tem sorazmerno nizek lastniški delež, zgolj 1,83 %, kar pomeni, da bo morala naša občina za naložbo prispevati nekaj več kot 325 tisoč EUR. Nadgradnjo centralne čistilne naprave naj bi začeli v prvi polovici prihodnjega leta, dokončali pa naj bi jo v letu 2014, potem pa bo naprava še deset mesecev delovala poskusno.

Proračuna za prihodnji dve leti bodo letos sprejeli s precej neznankami. Tokrat so opravili prvo obravnavo, ob tem pa je župan g. Anton Peršak pojasnil, da državnega proračuna za to obdobje še ni, spreminja se zakonodaja, ki določa višino prihodkov občin in njihove obveznosti, gospodarske razmere se slabšajo, ob sprejemanju proračuna za dve leti pa je treba upoštevati občinsko strategijo razvoja in druge razvojne programe, kar pomeni, da bosta proračuna pravzaprav dolgoročna strate-

ška dokumenta. Kljub nekaterim pomislekom so članice in člani sveta predloga proračunov za prihodnji dve leti potrdili.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta: Vprašanja in pobude občinskih svetnikov. Tudi tokrat so največ vprašanj postavili v zvezi s prometnimi težavami v Trzinu, še zlasti občinska svetnica Irena Habat se je, tako kot na večini prejšnjih sej, zelo zanimala za možnosti, s katerimi bi lahko pospešili izgradnjo trzinske obvoznice ob starem delu Trzina.

Predlog sprememb odloka o občinskem prostorskem načrtu je poleg župana pojasnila še višja svetovalka župana za okolje in prostor Sida Valentinčič. Predlagane spremembe prostorskega načrta se nanašajo na prostorske izvedbene pogoje, ne nanašajo pa se na spremembe nestavnih zemljišč v stavbna in niso v nasprotju

z varstvenimi režimi na varovanih območjih. Svetovalka župana je pojasnila, da bo sprejetju predloga sledila javna razgrnitev predlaganega prostorskega načrta, ki bo trajala le 15 dni, saj gre za skrajšani postopek. Pripravili pa bodo tudi javno obravnavo, vse predloge, ki jih bodo prejeli med javno razgrnitvijo in javno obravnavo, pa bodo strokovne službe obravnavale in glede njih sprejele strokovno stališče, ki ga bodo občinskim svetnikom in svetnicam predstavili ob drugem branju predlaganega odloka.

Sledilo je poročilo o izvajanju nalog za igradnjo osrednjega regijskega odlagališča komunalnih odpadkov RCERO, ki zaradi zapletov pri izbiri izvajalcev nekoliko zamuja, vendar vsi upajo, da bodo projekt lahko še vedno pravočasno dokončali, tako da bo mogoče za naložbo črpati tudi predvidena evropska sredstva.

Brez posebne razprave so nato člani in članice Občinskega sveta sprejeli odlok o občinskih cestah ter spremembe odloka o grbu in zastavi Občine Trzin. Nov odlok o občinskih cestah je potrebno sprejeti zaradi spremenjene zakonodaje na področju cest, s posodobljenim odlokom o občinski zastavi in grbu pa bodo poskrbeli, da bodo lahko hitreje odločali o tem, kdo in kako lahko uporablja občinsko zastavo in grb. Zaradi zaostrovanja gospodarskih razmer v državi je moral Občinski svet sprejeti tudi sklep o znižanju sejin za občinsko vodstvo. S tem so tudi na tem področju zadostili zakonskim zahtevam. Pred zaključkom se je pa je Občinski svet izvedel tudi volitve predstavnika (elektorja) naše občine, ki bo na volitvah predstavnika lokalnih interesov v Državnem svetu glasoval v imenu naše občine. Z veliko večino so za elektorja iz trzinske občine določili podžupana Občine Trzin Milana Karčeta.

Miro Štebe

Javna razgrnitev in obravnavo izvedbenega prostorskega načrta Občine Trzin

Od 25. oktobra do vključno 10. novembra bo v prostorih Občine Trzin (Mengeška 22) in v Centru Ivana Hribarja (Ljubljanska 12 f) javna razgrnitev dopolnjenega osnutka Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o izvedbenem delu prostorskega načrta občine Trzin.

V času razgrnitve bo na Občini v času delovnih ur mogoče dobiti strokovno tolmačenje razgrnjenega gradiva, **v sredo, 7. novembra 2012, pa bo ob 18. uri** v dvorani KUD-a tudi javna obravnavo razgrnjenega gradiva.

V času razgrnitve in obravnave lahko na razgrnjeno gradivo podajo pripombe in predloge vsi zainteresirani. Občina bo te pripombe preučila in svoja stališča objavila na spletni strani občine ter na oglasni deski na sedežu Občine.

Več podrobnosti lahko preberete na spletni strani Občine (<http://www.trzin.si>), v Uradnem vestniku občine Trzin ter na oglasni deski na sedežu Občine.

Okoljsko priznanje občini Trzin

Občini Trzin je bilo v okviru vseslovenskega natečaja »Planetu Zemlja prijazna občina 2012« podeljeno priznanje za odgovorno prizadevanje na področju varovanja naravnih danosti, ustvarjanja boljše kvalitete bivanja občanov in občanov ter dobro informiranje o pravilnem odnosu do okolja za to in prihodnje generacije.

Natečaj je organiziralo društvo Planet Zemlja v sodelovanju z Agencijo RS za okolje, Visoko šolo za tehnologije in sisteme, Zavodom za gozdove Slovenije in Gradbenim inštitutom ZRMK Ljubljana.

Občina Trzin je na natečaju sodelovala na področju ozaveščanja javnosti, energetske varčnosti ter ravnanja z gozdovi in odpadki.

Novi vrtec slavnostno odprt, vendar zgodba še ni končana

Dan je bil siv in hladen, pa vendar smo v četrtek, 11. oktobra, z veseljem hiteli k novemu vrtcu v Mlakah, kjer je bila napovedana uradna otvoritev novega vrtca, v katerem sicer že dva meseca odmeva otroški živžav. Tisti četrtek je bil za Trzin prazničen in bo zagotovo ostal zapisan v zgodovini našega kraja. Gre namreč za pomembno, po besedah našega župana g. Antona Peršaka do zdaj največjo naložbo v občini. Predsednik uprave glavnega izvajalca podjetja Lesnina hiše d. o. o. Gregor Benčina zatrjuje, da novi vrtec sodi po kakovosti v sam vrh med novimi vrtci v Sloveniji, da je nadstandarden in da so ponosni na svoje delo. Vrtec je desetoddelčen, v njem skrbijo za varno in prijetno preživljanje dopoldnevo že za 167 trzinskih malčkov. Ker v vrtcu Palčica, ki domuje v prizidku osnovne šole Trzin, skrbijo še za 70 otrok, v Trzinu nimamo več težav z zagotavljanjem prostorov za predšolsko vzgojo. V vrtcih je prostor za vse trzinske malčke, kar Trzin uvršča med redke občine, ki imajo tako vzgorno urejeno to področje. Vrtec pa je tudi opremljen z najsodobnejšo opremo, prostori so veliki, svetli, ima večnamenske prostore, je pa tudi energetsko varčen.

Program, ki so ga pripravili ob otvoritvi, je bil živahen in vesel, saj so nastopile številne skupinice malčkov, med katerimi so zagotovo bodoči pevci, plesalci in recitatorji, ki bodo ponesli ime o Trzinu tudi v svet. Slavnostni govorniki pa so vsi po vrsti izražali zadovoljstvo, da je vrtec končno le zgrajen in da že služi svojemu namenu. Med gosti je bil predstavnik Ministrstva za vzgojo, šolstvo in šport, direktor Direktorata za predšolsko vzgojo Alan Kofol, poleg župana občine Trzin g. Antona Peršaka pa so bili med gosti tudi podžupan Milan Karče in nekaj drugih občinskih svetnikov in predstavnikov občinskega vodstva, ravnateljica tr-

zinske osnovne šole Helena Mazi Golob, njena pomočnica in voditeljica novega vrtca Olga Bernik Zor, nekdanji ravnatelj šole Trzin Franc Brečko ter zaposleni v vrtcu in šoli ter številni starši z svojimi malčki, sosedje vrtca in drugi občani. Poleg otrok so v programu nastopili tudi predstavniki starejših: pevci mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki Trzin, folklorna skupina trzinskega turističnega društva Trzinka, s harmoniko pa je program popestril tudi harmonikar Simon Vrbec. Res bi lahko še marsikaj zapeli in povedali, vendar pa smo vsi, mogoče tudi zaradi hladu, ki se je vse bolj plazil v Mlake, vse bolj nestrpno čakali, da bi izbranci prerezali slavnostni trakec in naznanili, da je vrtec odprt. Ko se je to le zgodilo, smo si z veseljem in ponosom ogledovali novo pridobitev, veselje se je preselilo v vrtčevske prostore in prijetno druženje se je še dolgo nadaljevalo. Ob prazničnem zmagoslavju pa se je vseeno v misli gostov kradla misel o plačilu gradnje vrtca. Župan g. Anton Peršak pravi, da je Občina doslej izpolnila vse svoje obveznosti in da mora izplačati le še 10 odstotkov dogovorjene cene, za kar je denar v proračunu zagotovljen, predstavniki Jelovice pa trdijo, da bo treba plačati kar nekaj več, saj naj bi površine vrtca med gradnjo na željo Občine kar precej povečali. Na Občini temu oporekajo in trdijo, da so izvajalci, tudi ko so bili še podizvajalci, imeli vse načrte, in je pogodba, ki je sklenjena na ključ, govorila o vrtcu, kakršen je in da izvajalci pogodbe očitno niso dobro prebrali. Kako bodo razplet rešili, je še vprašanje, res pa je, da Občina računa pri plačilu tudi na državna sredstva, ki pa naj bi jih v prihodnjih letih dobili, če bodo državi predložili vse zahtevane dokumente. Nekatere od teh imajo še pri Jelovici.

MŠ

Končno v novem vrtcu

Med poletnimi počitnicami, 21. 7. 2012, smo se iz stare Žabice, ki je služila in odslužila svojemu namenu po 31-tih letih, končno preselili v nov, moderen vrtec Žabica, v katerem je prostora za 10 skupin oz. 170 otrok. Poleg igralnic smo dobili tudi večnamenski prostor – telovadnico, prostor za individualno delo z otroki, dodatni prostor za otroke, katerega je možno s panoji pregraditi v tri pomožne prostore.

Novi vrtec je res lep in velik, tudi igralnice so prostorne, vsaka pa ima tudi pokrito teraso. Prostori za 1. starostno skupino so spodaj, zgornji pa so namenjeni 2. starostni skupini.

Najstarejše skupine pa bodo še vedno v Palčici pri osnovni šoli

na Mengeški 7/b, kamor se bodo otroci preselili eno leto pred vstopom v šolo.

Svoje prostore smo dobili tudi strokovni delavci, in sicer veliko zbornico, kabinete ter prostor za svetovalno službo in vodjo enote. S tem smo dobili boljše pogoje za strokovno delo.

Imamo tudi lepo razdelilno kuhinjo z ustreznimi pomožnimi prostori, pralnico in delavnico za hišnika.

Ker smo se v novi vrtec selili med vikendom, v času dopustov (polovica strokovnih delavcev je v tem času koristila dopust, nekateri pa so se z dopusta vrnili oz. so odhod na morje predstavili in pomagali pri selitvi), smo za pomoč prosili tudi starše in trzinske gasilce, ki so se prijazno odzvali povabilu oz. naši prošnji, zato se ob tej priliki vsem, ki so kakorkoli pomagali, iskreno zahvaljujem,

saj so skupaj z našimi strokovnimi delavci opravili veliko delo, ki ga sami v tako kratkem času ne bi zmogli. Seveda nas je še vedno čakalo ogromno dela, saj smo med počitnicami uporabljali le polovico prostorov, v drugi del pa smo preselili pohištvo iz Palčice oz. šole.

Iz stare Žabice smo odprodali nekaj starega pohištva, denar pa namenili za nakup igrač.

Pri selitvi so nam pomagali: družine Kumer Repše, Kadunc, Jeglič Matoševič in Brozovič ter gasilci, ki so nekateri tudi starši naših otrok: g. Kump, ga. in g. Kolenc, g. Bradač, g. Kajfež, g. Dane, g. Podobnik in g. Grilj.

Strokovne delavke, ki smo bile pripravljene petkov delovni čas podaljšati v pozne popoldanske ure in tudi žrtvovati prosto soboto: Martina Arnuš, Sonja Pestotnik, Brigita Podmiljšak, Angelca Mlakar, Olga Bernik Zor. Nina Zupan, Kristina Loboda z družino, Sonja Matjažič, Jana Grabnar, Vanja Pančur in Ela Rovšek pa so se nam pridružile v soboto.

Kuhinjo so čistili in pripravljali: Dragi Narobe, Tatjana Jerin, Mojca Zibelnik in Nejc Štucin.

In seveda nenazadnje naš hišnik Rudi Černivec, ki je imel največ dela, saj se je moral v najkrajšem času odzvati na vse naše klice na pomoč.

Hvala tudi županu za moralno podporo, razveselil nas je s svojim obiskom in s tem ponovno pokazal, da mu ni vseeno za naše malčke. Svojo moralno podporo nam je ves čas nudila tudi ravnateljica ga. Helena Mazi Golob.

Za nami je res težko leto, saj smo delali v nemogočih razmerah in se ves čas prilagajali gradnji, kljub temu pa smo sodelovali v številnih projektih in prireditvah. Najbolj smo pogrešali naše igrišče in senčko v času »pasje« vročine. Prav tako so bili resnično potrpežljivi starši, saj ni bilo čutiti večjega negodovanja; no, ko je bila mera polna, se je pa le kdo od njih oglasil.

Zdaj čakamo še na dokončno ureditev igrišča na mestu, kjer je prej stal stari vrtec, da bodo tudi nove generacije malčkov uživale in si pridobivale gibalne spretnosti na raznih igralih, plezalih in »telebajskovem« hribčku, kot nekoč njihovi starši, tete in strici.

Olga Bernik Zor

Trzinci se radi vračajo domov

Tudi letos je Turistično društvo Kanja Trzin pripravilo srečanje s trzinskimi rojaki – tistimi Trzinci, ki zdaj živijo drugod. Letos je bilo udeležencev srečanja nekaj manj kot lani, vseeno pa so bili vsi veseli vrnitve v svoj domači kraj, srečanja z nekdanjimi prijatelji in znanci ter odkrivanja novih podob in zanimivosti Trzina. Gostitelji, predvsem pa pridne trzinske gospodinje, so pripravili obilo dobrot, ki so rojake pozdravile ob prihodu na zborna mesto pred Centrom Ivana Hribarja. Po pozdravnih govorih predsednice Turističnega društva Jožice Valenčak in podžupana Občine Trzin Milana Karčeta so gostitelji, člani turističnega društva, goste seznanili z aktualnimi razmerami v Trzinu, z razvojem občine ter načrti, ki jih imamo. V avli CIH so si nato ogledali razstavo del trzinskega rojaka, akademskega slikarja Jožeta Töniga, v dvoranici Marjance Ručigaj pa slikovno predstavitev Trzina in njegovih zanimivosti, ki jo je pripravila Zinka Kosmač.

Gostje so si nato v spremstvu vodnic turističnega društva in predstavnice kranjskega Zavoda za kulturno dediščino Renate Pamič sprehodili po Trzinu in si ogledali nekatere zanimivosti. Renata Pamič je ob tem pohvalila umestitev in urejenost spomenika padlim v NOB pri osnovni šoli, ko so se sprehajali po naselju, pa je ocenila, da je škoda, ker zavest o pomenu ohranjanja tradicionalne podobe in urejenosti kraja v Trzinu zamuja za par desetletij. Zdaj imamo lepo urejena vaška znamenja, tudi nekatera tradicionalna gostišča so lepo vzdrževana, marsikaj pa je že izginilo. Udeleženci sprehoda so se ob Pšati spominjali nekdanjih dni, kako so se tam kopali in kako je bilo tako rekoč ob vsaki hiši na bregu urejeno perišče. Predlagali so, da bi kje ponovno uredili takšno perišče, ki bi mladim rodovom kazalo, kako so trzinske ženske včasih ob Pšati prale perilo. Z zanimanjem so si ogledali, kako poteka obnova Jefačnikove domačije. Renata Pamič je povedala, da dela potekajo pod strogim nadzorom njihovega Zavoda in da upajo, da bo Trzin tam dobil vzorno spominsko zbirko, ki bo pričala o nekdanjem življenju v Trzinu in o pomembnih dogodkih krajevne zgodovine. Sprehod so zaključili pri gostili Pr´ Narobetu, kjer so gostom zaplesali

plesalci folklorne skupine Trzinka. Za razpoloženje sta poskrbela harmonikarja Uroš in Miha, za dobrote pa gostinski mojstri iz gostilne Pr´ Narobetu in na novo odprta mesnica Kmetič. Veselo druženje se je kar razpotegnilo, rojaki pa so zadovoljno zagotavljali, da bodo prišli tudi naslednje leto, nekateri pa so tudi obljubili, da bodo zapisali svoje spomine na Trzin iz njihove mladosti.

Miro Štebe

Trzinci najbolj izobraženi

Najnovejša raziskava slovenskih občin je pokazala, da ima Trzin med vsemi slovenskimi občinami najbolj izobraženo prebivalstvo. Skoraj 33 odstotkov prebivalcev, starejših od 15 let, ima višjo ali visokošolsko stopnjo izobrazbe.

Domžale so na 17. mestu, Mengeš na 27., dokaj visoko so uvrščene tudi občine Dol pri Ljubljani, Vodice in Komenda. Podatki tudi kažejo, da so zaslužki bolj izobraženih prebivalcev dosti višji, kot pri tistih z nižjo izobrazbo.

Trzin	3164	1039	32,80%
Ljubljana	242947	66108	27,20%
Log - Dragomer	3020	813	26,90%
Žirovnica	3707	848	22,90%
Bled	7036	1584	22,50%
Škofljica	7518	1686	22,40%
Šempeter - Vrtojba	5533	1214	21,90%
Medvode	13209	2774	21,00%
Komenda	4380	919	21,00%
Piran	15775	3289	20,80%
Maribor	99072	20429	20,60%
Novo mesto	30669	6284	20,50%

Dediščina je dota za prihodnost

Zadnjo soboto v septembru se je na šolski prireditvi »Kulturna dediščina povezuje generacije« srečalo staro in mlado, generacije babic in dedkov, njihovih otrok in vnukov so si podale roke. Prav izkušnja dediščine nagovarja k medgeneracijskemu sodelovanju in se tesno navezuje na evropsko leto aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami. Tako so bili med povabljenimi tudi oskrbovanci doma starejših občanov iz Trzina, pa klekljarice, vezilje, rezbarji, lončarji. Dogodka pa prav gotovo ne bi bilo brez zagnanih šolskih in turističnih delavcev (naj med njimi posebej omenim profesorico Stanko Jaklič za idejno zasnovno in koordinacijo prireditve, pa Jožico Valenčak, Majdo Šiler, Zinko Kosmač in še mnoge druge).

Poleg osrednje prireditve v telovadnici osnovne šole so potekale raznovrstne aktivnosti, številne razstave (tako je na ogled postavil svoja likovna dela tudi slikar, kipar in restavrator Jože Tönig) in delavnice, od branja ljudskih pravljic, sprehoda po pred časom odprti gozdni učni poti po Ongru, predavanja Tine Kralj o tujerodnih rastlinah v Sloveniji do kuhanja trzinske šare. No, nekatere je dober nos po končani prireditvi prignal do »polnih piskrov« v prvem nadstropju, kjer so nam osnovnošolci postregli s številnimi domačimi dobrotami, med katerimi ni manjkala niti trzinska klobasa.

Kulturno dediščino je potrebno negovati iz roda v rod in na ta način tkati medgeneracijske vezi.

Spoštovanje vsakogar in vsega je tudi ena izmed ključnih vrednot trzinske šole.

Po mnenju ravnateljice Helene Mazi Golob so dnevi obeleževanja kulturne dediščine priložnost, da svoje vrednote posredujemo

drugim in se učimo spoštovati vrednote drugih, kar je tudi ena ključnih vrednot trzinske šole. In šolarji so pokazali, da znajo dediščino čuvati in osmišljati. Po bogatem kulturnem programu nas je spretno vodila osmošolka Barbara Šernek.

Od harmonike se zvrtili ...

Mirno lahko zapišemo, da je bilo več viškov prireditve, ki jih je verjetno vsak doživljal po svoje. Sprehodimo se mimo nekaterih ...

Najbolj spontano, ampak zelo odločno, so s pesmijo nagovorili sonce najmlajši »vrtičkarji«, šopek so nam podarile deklice otroške folklorne skupine, šolska pevski zbor pa sta obudila stare izštevance.

Deležni številnih »žvižgajočih« ovacij, in v narodnih nošah tudi najbolj čedni, so bili osmošolci, lahko bi rekli, da so bili kar senzacija prireditve. Navdušili so z gorenjskimi plesi, še prav posebej pa so nasmeh na lica številnih staršev zvalile zbadljivke. Tudi deklice iz otroške folklorne skupine niso nič kaj dosti zaostajale. Oboji so blesteli, in to v ritmu spretnih prstov harmonikarja Simona Vrbca.

Da je harmonika »zakon«, še posebej, če mehe skupaj raztegnejo Uroš, Miha in Simon, sta nehote (ali pač?) s plesnim sukanjem po šolskem parketu dokazala tudi ravnateljica in župan.

Vrteti se znajo tudi v folklorni skupini Trzinka, tokrat v bolj nežnem spletu belokranjskih plesov, zato pa so na vsa grla pojoči žerjavčki popeljali prireditev h koncu.

S projekcijo kulturne in naravne dediščine na platno je prireditev v sliki in besedi uokvirila Zinka Kosmač.

»Dediščina, ki jo imamo, ni dediščina preteklosti, ampak dota za prihodnost. Imamo neizmerne možnosti z lepotami narave in s kulturno dediščino, da lahko varno hodimo v prihodnost, če bomo znali to ohraniti.«

Šola je pokazala izjemen posluš, saj so v našo sredo povabili prav posebno gostjo, neutrudno zbirateljico slovenskega ljudskega gradiva in izročila, gospo Dušico Kunaver, ki ji nekateri pravijo tudi romantična etnologinja. Seveda je Dušica še vse kaj več, v prvi vrsti pa je z dušo zavezana mladim rodovom, otrokom, v katerih, kot sama pravi, vidi potencial, zaradi njih se je tudi lotila odkrivanja slovenskih korenin. Kot nam je sporočila, »moramo biti ponosni, od kod smo doma, da prihajamo iz dežele s tisočletno kulturo«. Zato ne čudi njen poziv, da je »prihodnost dežele vedno v šoli«.

Očarano nad šolo in njeno povezavo s krajem so jo spomini ponesli sedemdeset let nazaj. Ob Zinkinih fotografijah, predstavitev običajev, zapetih pesmicah in razstavljenih predmetih je bogato poznavanje ljudskega izročila kar vrelo iz nje. Tako je spesnila visoko pesem kozolcu toplarju - delu nepismenega vaškega genija, pa panjskim končnicam, protiturškim taborom, košnji, kolovratu, nageljnom, manjkalo ni ženitovanjskih običajev deklet in fantov, spomnila pa nas je tudi na to, da je bil človek nekoč mnogo bliže naravi in zelo odvisen od nje, saj jo je celo v pesmih neposredno nagovarjal (sijaj, sijaj sončece).

V Trzinu znamo in hočemo sodelovati.

Ravnateljica nam je ob koncu položila na srce staro indijansko modrost, ki ne velja le za naravo: »**Dediščine nismo dobili v dar od svojih staršev in starih staršev, ampak smo jo dobili na posodo od svojih otrok in vnukov, zato moramo z njo skrbno ravnati.**«

Trzinci imamo marsikaj pokazati. Zagotovo nam elana in zanosa ne bo zmanjkalo, se bo pa potrebno ozreti tudi v prihodnost in izkoristiti potencialne dediščine pred domačim pragom.

Dnevi evropske kulturne dediščine (DEKD) so najpomembnejši skupni projekt Sveta Evrope in Evropske komisije na področju kulture, ki povezuje 50 držav, 6000 mest, 30.000 kulturnih spomenikov in 20 milijonov obiskovalcev.

V Sloveniji obeležujemo DEKD že od leta 1991, letos pa je Idriji z vpisom na Unescov seznam svetovne dediščine pripadla osrednja vloga in z otvoritveno slovesnostjo so popeljale v skupno odkrivanje in spoznavanje kulturne dediščine enainsedemdeset slovenskih mestih, kjer se je zvrstilo okoli 200 dogodkov.

Zapisovalka trzinskega izročila zadnje septembrske sobote
Nataša Pavšek

Spremljevalni program kulturnega dne je bil pester

Ob 8.20 uri zjutraj so se pred Centrom Ivana Hribarja zbrali učenci in učitelji četrtilih razredov. Najprej sem jim predstavila Trzin, kulturne znamenitosti kraja in našega pomembnega rojaka Ivana Hribarja. Nato so si učenci v avli ogledali slikarsko-kiparsko razstavo akademskega slikarja in kiparja Jožeta Töniga, ki jo je tudi sam predstavil.

Zatem so prišli učenci devetih razredov. Tudi njim sem predstavila Trzin z znamenitostmi in Ivana Hribarja. Po končanem predavanju so učenci odšli v avlo, kjer jih je pričakal g. Tönig, ki jih je nato vodil po razstavi.

Z učenci in učiteljicami četrtilih razredov smo odšli proti Jablam, kjer so grajska vrata odprli posebej za naš obisk. Najprej smo se ustavili v atrijskem dvorišču, kjer sem učencem opisala grad in njegovo povezanost s Trzinom. Nato smo odšli v grajsko jedilnico, ki je najlepše opremljen prostor v gradu, in je hkrati tudi poročna dvorana. Tu so učenci po freskah, ki se nahajajo nad okenskimi oboki, videli, kako so nekoč živeli grajski prebivalci, kaj so jedli, kako so se oblačili in kakšno posodo so uporabljali. Z izrednim zanimanjem so poslušali razlago in me spraševali. Nato smo pohiteli nazaj v šolo in se udeležili osrednje prireditve.

Prireditve »Kulturna dediščina povezuje generacije« je priložnost, ki jo bomo izkoristili in delili z vsemi tistimi, ki imajo vrednote, kot so: radovednost, ustvarjalnost in aktiven odnos do preteklosti. Medgeneracijsko druženje, povezovanje in skupno ustvarjanje naj nas še tesneje povežejo.

Majda Šilar

Razstava kulturne in etnološke dediščine Trzina

Na ogled je bila tudi razstava zbrane kulturne in etnološke dediščine Trzina, ki jo je pripravilo Turistično društvo Kanja Trzin. Videli smo lahko nekaj primerkov iz pisne dokumentacije (obrtna dovoljenja, spričevala, družinske fotografije), nazorni prikaz starih običajev ličkanja koruze in izdelke iz slame (copate, polnila za žimnice), prikaz žetja ajde in kuharske dobrote, ki so spremljale tovrstna kmečka opravila. Razstavljeni so bili predmeti značilnih trzinskih obrti: mesarstva in čiščenja stekla ter ročna dela naših babic. Na ogled so postavili tudi raziskovalne naloge turističnega podmladka na temo dediščine. Razstavo so dopolnjevale fotografije stavbne dediščine in pomembnih trzinskih rojakov.

Iztok Valič: »Skrbeti moramo za kulturo in za svoje kulturno poslanstvo ravno tako močno, kot za vse ostale stvari.«

Po trzinskih odrskih deskah se sprehodi veliko anonimnežev, ki bodo morda nekoč zvezde tega ali onega gledališča. Sem in tja pa se po njih sprehodi tudi kdo, ki zvezda že je. Tokrat sem ujela priložnost za intervju z Iztokom Valičem, režiserjem in igralcem z dolgoletno kariero. Občasno posodi svoj glas v risankah, ustvarjalen pa je tudi kot avtor dramskih del.

Vaše delovanje je skozi dolga leta kar raznoliko, predvsem pa se posvečate mladinskemu gledališču in komediji. Vas je kdaj zaneslo tudi v druge žanre?

Bili so različni trenutki. Kot režiser sem delal tudi operete s pol-profesionalci, pravzaprav so nekateri postali kar priznani poklicni pevci v mariborski operi, in pa kakšen mjuzikl se je tudi našel na moji poti. Predvsem pa številne predstave za otroke in mladino in tudi komedije. Z veseljem pomagam ljubiteljskim društvom. Dolgo sem deloval na Jesenicah, kjer smo s skupino našli prijeten stik, in zdelo se mi je, da imajo lahko od mene, gledališkega profesionalca – igralca in režiserja tudi kakšno korist. Tam je nastalo kar nekaj lepih stvari. Seveda me bodo tudi naprej vodile zanimive stvari, gledališke avanture.

Se mogoče spomnite svoje prve odrske predstave, v kateri ste sodelovali?

Ko sem leta 1975 končeval akademijo, je bila moja diplomska naloga Križ kraž, kralj Matjaž avtorja Leopolda Suhadolčana. Leta 1976 pa so rekli, če bi igral v Mariboru (v SNG Maribor, op. a.), kar se mi je zdelo izredno zanimivo. Tako sem igral v Grgičevi melodrami Jimmy odhaja. To je zgodba o mladem fantu, ki pride v družbo starejših, kjer se nato razvijajo razni medgeneracijski spori. Oboje se mi je zdelo zanimivo, saj je vedno tako, ko kot mlad človek stopaš na odrske deske, bodisi kot režiser ali kot igralec.

Katera vaša predstava je doživela največ ponovitev?

Bilo je kar nekaj takih predstav, ki so doživele več kot 100 ponovitev. Ko sem iz mariborskega gledališča prišel v Celje (SLG Celje, op. a.), smo potem v okrogli dvorani Cankarjevega doma igrali Vaje v slogu. Igral sem z odličnimi igralci, in sicer s Polono Vetrlih, Anico Kumer in Jurijem Součkom. Ta predstava je doživela 110 ponovitev. Prav tako sem v Celjskem gledališču igral dvojno vlogo Chandelisa in Pocha, gospodarja in služabnika v bordelu v Feydeaujevi Bolha v ušesu. Z Ivom Banom sva odigrala skoraj 250 ponovitev predstave Mož moje žene. Tu so še številne predstave, ki smo jih odigrali v Kulturnem domu Španski borci pod imenom Moje gledališče oz. Gledališče za otroke in mlade Ljubljana (GOML). No, da o otroških predstavah ne govorim. In predvsem o predstavi, s katero sem gostoval v tujini. To je bila predstava Gospod Pepi in črviček Artur, ki je bila odigrana več kot 150-krat. Bilo je veliko predstav, je pa tudi veliko igralcev in režiserjev, ki se lahko pohvalijo s tromestnim številom ponovitev.

Je danes kulturno ustvarjanje bistveno drugačno kot na primer pred desetletjem, dvema in v čem?

Ja, s tem se zelo strinjam. To je logično, da je drugačno. Namreč, gledališče se razvija, odnos do gledališča se razvija, publika se spreminja, vse se vrti in spreminja. Nekaj, kar je bilo pred 10 ali 20 leti aktualno, danes ni več in je samo še spomin. Gledališče pa mora biti aktualno in se mora odzivati potrebam sodobne družbe, v kateri trenutno deluje. Razumljivo je, da je v gledališču

ukvarjanje s klasično dramatikom tisto, kar ostaja vrednota skozi vsa stoletja. Sodobna dramatika pa je seveda še kako zaželjena, in mislim, da je premalo poudarka in pa poguma, tako na strani pisateljev in tudi gledališč, za ustvarjanje. Ljudska dramatika, ki

se mi zdi tudi izjemno pomembna, je nekako prepuščena ljubiteljskim gledališčem in ima nekakšen slabšalen prizvok. Sam pa menim, da je to izjemno pomembna dramatika, saj ima močne korenine v naši slovenski gledališki tradiciji, in hvala bogu, da številne ljubiteljske družine danes še ohranjajo to dramatikom. Ja, gledališče torej mora slediti svojemu času, mora mu biti obraz in ogledalo, in to je nujno dejstvo.

Ko ste delovali v GOML-u, ste ustanovili festival Zlata paličica, ki je bil v slovenskem prostoru prvi festival predstav za otroke in mladino. Kako se je ta festival razvijal, iz katere potrebe?

Bilo je v letu 1992, ko smo začeli načrtovati ta festival. Idejo sem dobil, ko sem videl, kako imajo lutkovna gledališča urejene odnose do festivalov, svoje festivale ipd., in sem videl, da je potrebno spregovoriti o dramskem gledališču za otroke, ki pa je pri nas kar malo odrinjeno na stran. Tukaj se je začela moja borba za gledališče, in to gledališče je v Španskih boricih nastalo kot GOML. V letu 2006 smo ustanovili tudi svoj igralski ansambel, nato pa se je s prihodom župana Jankoviča GOML priključil Lutkovnemu gledališču Ljubljana (LGL), tako da ima LGL sedaj svoj lutkovni del in dramski oder za mlade. Nekatere opcije, ki izhajajo iz te spojitve, so močnejše: je v centru mesta, je več financ; tako je naše početje bolj zavarovano. Za večjo prepoznavnost in večjo enakovrednost obeh gledališč pa menim, da bi bilo potrebno preimenovanje v Lutkovno in dramsko gledališče ali Dramsko in lutkovno gledališče, vrstni red ni pomemben. Torej če ljudje pridejo gledat neko dramsko predstavo za mladino, kot je na primer Boksarsko srce, vedo, da je to mladinsko gledališče, mame ne pripeljejo majhnega otroka na lutke in se čudijo, kaj je zdaj to. Na tem področju je potrebno še veliko narediti, vsaka stvar sicer terja svoj čas, sem pa prepričan, da se stvari vrtijo naprej. Festival Zlata paličica pa je spominjal na to, da morajo biti mladinske dramske predstave tudi kvalitetne in dobro narejene za otroke. Mislim, da je bilo leta 2007, ko je bila Zlata paličica v svojem najboljšem razmahu, z največ mednarodnimi predstavami in največ obiska. Zapeljal sem našo gledališko sceno v mednarodno združenje Assitej in nato v Small size, to je projekt Majhni koraki, za otroke od 0 – 6 let. Naslednje leto bo festival Zlata paličica potekal v Cankarjevem domu in Lutkovnem gledališču Ljubljana, in upam, da bo zaradi združenih moči dosegal še višji nivo. V tujini je dramsko gledališče za otroke

in mlade zelo močno, zelo zastopano, ima vso pozornost države in posameznih mest. Mi smo bili država, ki edina v Evropi ni imela samostojnega mladinskega dramskega gledališča. Tu se pojavi vprašanje odnosa do kulture, kjer ne gre za leve in desne, ne za bele in ne za črne, ampak moramo vedeti, da je kultura edina stvar, ki nam bo še ostala, ko bomo neka »evropska federacija«. To bo tista naša samostojnost, to bo tisto bistveno, na to pa smo pozabili. Vedno govorimo o kulturi, ko jo potrebujemo za borbo kot nacija proti našim 'sovražnikom' oziroma proti tistim, ki nas ne razumejo. Takrat sežemo po kulturi in se najdemo v naših pesnikih, pisateljih in ustvarjalcih. Potem pa ko smo samostojni, se kultura nekako pospravi, kot orožje, ki ga bomo spet vzeli, ko ga bomo potrebovali. Ampak kultura mora ostajati, če hočemo biti nacionalno, patriotsko močni. Skrbeti moramo za kulturo in za svoje kulturno poslanstvo ravno tako močno, kot za vse ostale stvari. To se mi zdi zelo pomembno vprašanje naše zavesti.

Kakšen je vaš komentar na ukinitve samostojnega ministrstva za kulturo?

V dani situaciji ugotavljam, da to, kar so naredili, ni ne tisto, v kar so nas prepričevali, in ne tisto, kar se bo pokazalo. Lahko bi bilo neko združeno ministrstvo, vendar samo v smislu sodelovanja med ministrstvi, ki morajo kratko malo medsebojno sodelovati. Tako pa se stvari samo režejo in krhajo, na to pa človek težko pristane. Kultura, šolstvo, znanost, šport in vrhunske stvaritve, ki jih naši ljudje naredijo, morajo biti zavarovane in označene in morajo biti tisto, po čemer se bomo mi in naši rodovi zgledovali. Tu pa ni šale. Tu pa moramo biti malce bolj strokovni.

Trenutno ste vsak dan v Trzinu zaradi nastajanja nove komedije Srečno ločena, v kateri z Violeto Tomič igrata pod režijskim vodstvom Jaše Jamnika. Kako je ta predstava nastala in kako nastaja njena odrska produkcija? Kaj si občinstvo lahko obeta?

Srečno ločena je komedija na račun naših nravi, stisk in neumnosti, ki jih počnemo. Pisanja tega teksta sem se lotil, da bi pokazal, kakšne neumnosti človek počne in govori v trenutkih, ki so emocionalno zelo senzibilni. Kakšne stavke izreče, kakšne izraze uporablja in kako je pri tem neizmerno smešen in neizmerno neumen. Moja dva junaka (Metka in Karlo, op. a.) se ne pobijeta, veliko stvari pa izrečeta zelo odprto in odkrito. Jasno se govori o njunem medsebojnem odnosu in na koncu koncev tudi o seksu. Izrečeta tudi tiste stavke, ki jih drugače ne bi izrekla, ker bi jima bilo nerodno. To ni komedija, ki bi žalila nekoga, ne – pokaže mu njegov obraz. Pri ogledu se bodo ljudje zelo zelo nasmejali in si obenem rekli: »Ja, tak'le mamu pa tud' mi včas' doma!« To je bila moja želja pokazati v Valič teatru, ki ga je ustanovil moj oče Aleksander Valič, je želja igrati sodobne tekste. Upam, da bosta moja sinova Domen in Vid to tudi nadaljevala. Kar se pisanja tekstov tiče, nisem pretirano ambiciozen v tem, kakšne tekste mislim pisati naprej. Vem, da nisem noben Shakespeare ali kaj podobnega, in to mi tudi ni pomembno. Pomembno mi je, da napišem. Ali bo to uspešno, dobro, ali bo to, kar si želim? Toliko boljše. Drugače bo pač romalo v smeti.

Kdaj bo premiera in ponovitve v Trzinu?

Bilo je srečno naključje, ko mi je nekdo rekel, naj grem v Trzin vprašat za prostor za vaje. Tako sem šel in naletel na člane Kulturnega društva Franca Kotarja, ki so me zelo lepo in prijetno sprejeli ter nam tudi pomagali, da smo komedijo Srečno ločena pripeljali do uspešne premiere, ki je bila v nedeljo, 23. septembra, ob 20.00 zvečer in prva ponovitev v nedeljo, 30. septembra, ob 19.00 zvečer. Vesel sem, da so se ljudje v Trzinu zabavali ob naši komediji in z nami preživeli prijetna nedeljska večera.

Brigita Ložar

Nekoliko drugačen kulturni večer

Spet se začne čas kulturnih večerov. V četrtek, 15. novembra, ob 18. uri bo tako v dvoranci Marjance Ručigaj Bogdan Soban iz Vrtojbe predstavil tehnike nastajanja unikatnih slik s pomočjo računalnika.

Umetnik je univerzitetni diplomirani strojni inženir, ki pa se je v svoji poklicni karieri zelo veliko ukvarjal z informatiko in računalništvom. To njegovo poglobljanje v svet informacijske tehnologije ga je že pred več kot dvajsetimi leti spodbudilo, da je začel

razmišljati o ustvarjalnih zmožnostih računalnika. Tako je v svojem prostem času začel razvijati zanimiv projekt, katerega rezultat so stvaritve – likovne podobe, ki jih bolj ali manj samostojno ustvari računalnik. Ta pristop je v svetu poznan pod imenom »generative art«.

Bogdan Soban bo v živo, v obliki projekcije, sam predstavil svoj ustvarjalni pristop. Pred očmi obiskovalcev se bodo rojevale še nikoli videne in nikdar več ponovljive slike, saj če se ne shranijo ali tiskajo, izginejo za večno. Nekaj od računalniških podob, ki jih je avtor ohranil, pa si bo mogoče ogledati tudi na razstavi v avli CIH.

O potepanju po Južni Ameriki

Za uvod v sezono potopisnih predavanj je KUD Franca Kotarja Trzin v torek, 25. septembra, pripravil predavanje Urbana Gradišarja o potepu po Boliviji, Peruju in Čilu. Zanimivo predavanje je pritegnilo dokaj številno publiko, ki ji je svetovni popotnik s svojo spremljevalko zelo slikovito predstavil dežele na območju Andov. Med potovanjem sta popotnika preizkusila najrazličnejša prevozna sredstva, obiska-

la prestolnice vseh treh dežel, si ogledala eksotične otoke, se vzpenjala na najvišje prelaze, kolesarila po cesti smrti, obiskala legendarni Machu Pichu, izkusila slano puščavo in se spustila v najgloblji kanjon na svetu. Z zanimivimi posnetki in živahnim pripovedovanjem sta verjetno navdušila marsikaterega poslušalca, in verjetno bo vsaj kdo poskusil tudi sam odkrivati predstavljene daljne dežele Južne Amerike.

Pogovor z uspešnim trzinskim športnikom Joštom Zakrajškom

Med uspešnejšimi športniki, ki so ponos občine Trzin, je kajakaš Jošt Zakrajšek. V Trzinu prebiva že od malih nog in je aktiven član Športnega društva Trzin. Za njim je zelo uspešna sezona v športni disciplini kajak na mirnih vodah, kamor je dokončno prestopil iz discipline kanu na divjih vodah. Najvidnejšo uvrstitev v letošnji sezoni je dosegel na svetovnem pokalu v Moskvi junija letos, kjer je osvojil srebrno in bronasto odličje in tako potrdil, da mu prehod v novo disciplino ne povzroča velikih težav.

Kako ste spoznali šport, s katerim se profesionalno ukvarjate že okoli dve desetletji? Kaj vas je najbolj privlačilo pri tem športu?

Zgodba je v bistvu kar dolga in malce zapletena. Na kratko pa lahko povem, da sem si pred leti, ko sem bil še osnovnošolec, na Dunaju ogledal eno izmed veslaških tekmovanj. Če se prav spomnim, je bilo to evropsko prvenstvo, kjer so slovenski veslači osvojili kar nekaj odličij. Takrat sem si zaželel, da bi se tudi sam preizkusil v veslanju. Minilo je kakšno leto, morda dve, in postal sem član kluba Kajak kanu Tacen. Tam sem se počutil zelo dobro, in tako sem v tem klubu še danes. Edina sprememba je bila pred slabimi štirimi leti, ko sem presedlal iz kanuja na divjih vodah v kajak na mirnih vodah. Pravim, da sem presedlal v nekakšno vmesno različico med divjimi vodami in veslanjem.

V divjih vodah me je privlačilo predvsem to obvladovanje divje vode in sodelovanje z močnim tokom reke in spopadanje s progo. V mirnih vodah pa me zelo privlači, da vidim, do kam lahko seže moje telo in tudi um. Zelo mi je tudi všeč občutek na štartu, kjer ob tebi na štartni znak čaka še osem drugih tekmovalcev.

V divjih vodah sem bil skozi celotno progo sam in sem nekako tekmoval sam s seboj. V mirnih vodah pa mora biti to zaupanje v samega sebe še močnejše, saj je ob meni še osem tekmovalcev, vsak s svojo taktiko. Če med tekmo prevzameš taktiko nekoga drugega, si lahko kaj hitro v škripcih. Tako mirne kot divje vode so mi po svoje zelo všeč in zelo sem vesel, da sem izbral takšno pot in da sem lahko dodobra spoznal oba športa.

Koliko treninga je potrebnega, da ste konkurenčni ostalim tekmovalcem? So treningi naporni?

Sam treniram dva do štirikrat na dan, šest dni v tednu. Odvisno, v katerem obdobju treninga sem - pripravljalo, predtekmovalno ali tekmovalno obdobje. En dan v tednu pa si vedno vzamem prosto. Prost dan je namenjen regeneraciji telesa, v tem dnevu pa tudi postorim, kar v preostalih šestih ne utegnem.

Treningi so naporni, vendar pa se veselim vsakega posebej. Na treningu je potrebno, športno rečeno, iti iz cone udobja, saj le tako napredujem in se telo privadi na nov dražljaj.

Navsezadnje je tako tudi v vsakdanjem življenju. Če želimo nekaj več, moramo narediti nekaj več in včasih malo stisniti zobe. Če pa pri tem, kar počnemo, še uživamo, potem verjamem, da je pot do vrh odprta.

Kateri vaš uspeh vam je do danes ostal najbolj v spominu? Ni jih bilo malo, kajne?

Vsak uspeh posebej mi veliko pomeni. Če pa bi že moral izpostaviti enega oziroma dva, bi izbral letošnji uvrstitvi na zmagovalne stopničke na tekmah za svetovni pokal. To pa zato, ker sem se v bistvu šele pred kratkim odločil za menjavo discipline. To je nekako tako, kot da bi štirinajst let igral nogomet, potem bi se pa odločil, da postanem eden najboljših košarkarjev na svetu. Res da pri obeh športih uporabljaš čoln in veslo ter da tekmovanje poteka na vodi. To je pa tudi vse. V vsem ostalem pa se disciplini popolnoma razlikujeta.

V svoji športni karieri ste zamenjali že veliko disciplin, presedlali s kanuja na kajak, zamenjali veslanje na divjih vodah z veslanjem na mirnih vodah in dosegali odlične rezultate, nazadnje v Moskvi. Zdaj se povsem posvečate veslanju na kajaku na mirnih vodah. Kaj je razlog prehoda na to disciplino?

Na to vprašanje sem delno odgovoril že pri prvem vprašanju. Lahko povem, da sem sicer človek, ki rad preizkuša različne športe in iščem nove izzive. Na tak način tudi vidim, do kam lahko seže moje telo.

Sledi vprašanje, ki vam ga zagotovo pogosto zastavljajo. Kakšna je razlika med veslanjem na kajaku in kanuju?

V kajaku se sedi, medtem ko se v kanuju kleči. V kajaku ima veslo dva lista, pri kanuju pa en list. Razlika med kajakom in kanujem znotraj discipline, torej, divje vode ali mirne vode, ni zelo velika. Drugače je pri preskoku z divjih v mirne vode. Če vam povem, da ima ena roka več prstov, kot je bilo do sedaj preskokov iz discipline v disciplino, vam verjetno to veliko pove. Za menjavo iz kanuja na divjih vodah v kajak na mirnih vodah pa mislim, da sem edini.

Bili ste že na mnogih tekmovanjih po celem svetu. Ste tudi član slovenske reprezentance. Kako pridobite potrebna sredstva za tekmovanja? Imate morda osebne sponzorja?

To je večno vprašanje in večni problem. Denarja pa nikoli preveč. Veliko zaslug lahko pripišem svojim osebnim sponzorjem in Občini Trzin, ki mi omogočajo, da lahko izpeljem svoj program treninga. Seveda tu ne smem izpustiti staršev, kluba in kajakaške zveze. Vse moje sponzorje si lahko ogledate na moji spletni strani www.jostzakrajsek.com. Na spletni strani tudi redno pišem o tem, kje sem in kako potekajo moji treningi in tekmovanja.

Kakšne so želje za naprej? Ciljate na olimpijske igre v Riu de Janeiru leta 2016?

Rio je v igri in je eden glavnih ciljev v naslednjih štirih sezonah. Vmes pa je še veliko tekmovanj - svetovna, evropska prvenstva in svetovni pokali, na katerih se želim izkazati. Predvsem pa v naslednjih štirih letih ne nameravam menjati discipline.

Seveda bomo tudi Trzinci stiskali pesti za čim boljše Joštove uvrstitve!

Iztok Plevelj

Rekreativci so utrjeni

Občina Trzin in Športno društvo Trzin sta tudi to jesen pripravila Cooperjev test in test hoje na 2 km za trzinske rekreativce. Na preizkus, ki je bil 21. septembra v športnem parku pri osnovni šoli Trzin, je tokrat prišlo 31 rekreativcev, ki se jim je tudi tokrat pridružil tudi župan Občine Trzin g. Anton Peršak. Oba testa sta bila namenjena preverjanju telesne pripravljenosti udeležencev. Moški so morali preteči 2.400 m, ženske pa 1.600 m, ocena uspešnosti pa je bila odvisna od časa, v katerem so tekači progo pretekli, in od njihove starosti. Z rezultati preizkusa je bila verjetno zadovoljna večina, saj se je takoj videlo, da se večina od njih redno ukvarja z rekreacijo. Tudi naš župan, za katerega številni Trzinci vedo, da redno teče po gozdnih stezah v okolici Trzina, je preizkus opravil z desetko. Udeleženci tekmovanja so za nagrado prejeli majice, kdor je želel, pa je lahko poslušal napotke in se tudi preizkusil še v nordijski hoji, to je v hoji s pohodnimi palicami.

Ob Cooperjevem testu so predstavili tudi novi spletni portal Gremo na pot. Spletni vodnik po kolesarskih, pohodniških in tekaških poteh v Ljubljanski Urbani regiji lahko najdete na naslovu www.gremonapot.si,

sredstva za njegovo postavitve pa so zagotovili: Evropska skupnost - Evropski sklad za regionalni razvoj ter sodelujoče občine: Mestna občina Ljubljana, Domžale, Grosuplje, Medvode, Mengeš, Moravče, Škofljica in Trzin. Projekt vodi Regionalna razvojna agencija ljubljanske regije.

Knjižne niti

[PSI]

Tokrat bomo posegli po kontroverzni knjigi [PSI]. Na njeni predstavitvi nas je dramski igralec Bojan Marošević izzval ravno dovolj, da nismo ostali imuni na tresljaje našega »firbca«. Prav tako pa tudi ne na poseben svilnat občutek med prsti med prelistavanjem te nenavadne knjige. Ta je po nekaterih navedbah marsikomu spremenila življenje, če je sprejel njena sporočila ob pravem času na pravem mestu in z odprtim srcem.

Za nekaj misli smo poprosili kar našo knjižničarko Zdenko Kopač:

»...o knjigi z zavajajočim naslovom PSI se je že pred dvema leti veliko govorilo. V kulturnih ustanovah in za vogali. Glasno in tiho. Za in proti. Avtor širši javnosti ni znan. Vsaj uradno ne. Podpisuje se EROS in pravi, da je le zapisovalec knjige, ki jo je napisalo življenje samo.

Preprost zapis na 777 straneh, prvič predstavljen 7. 7. ob 7.07. Knjiga izdana v samozaložbi v 7777 primerkih. Morda je prav ta »sedmica« ključna za mojo željo imeti svoj lasten izvod. Nekatere stvari preprosto začutiš. A sem šele v teh prvih jesenskih večerih začela odkrivati dvanajst svetov, ki jih EROS »na svetlo postavi«. Občutek še ni pravi. Glava je prepolna »posvetnih problemov«. Za branje te knjige si je treba najti miren kotiček, odmisлити vse ostalo in se potopiti v EROSOV svet. Moje mnenje, seveda, ki šteje zame in morda še za koga. Govorila sem z veliko bralci, ki berejo

PSI že tretjič, petič, sedmič...vedno znova in z Erosom potujejo sami vase. Če drugega ne, vzemite knjigo v roke zaradi njene resnično luksuzne zunanosti. Morda vas bodo nato pritegnile še zgodbe. Morda bodo v vas prebudile že davno pozabljene trenutke. Morda... Dajte si možnost!«

Res je, zakaj si ne bi dali možnosti in se prebudili v nov dan z Odsevom, ki ne bo spregledan v kupčku med oglasno pošto, ki bo odgovoril na vaša vprašanja in vas povezal z utripom kraja – pa da ne bo pomote, ne le z občinskimi odloki, za katere se bo vedno našel prostor, ampak bo odseval vas, sosede, sokrajane... In to je tisto, kar šteje, mar ne?

Knjižno nitni pozdrav,
Nataša Pavšek

Obisk tretješolcev v etnografskem muzeju

V okviru tehniškega dne so se učenci 3. a in 3. b odpravili v Ljubljano v etnografski muzej. Ogleдали so si del stalne razstave, poimenovane Med naravo in kulturno dediščino, ter se poizkusili v tkanju zapestnice na delavnici tkanja. Zapestnice smo razstavili v šoli, in sicer v okviru prireditve **Kulturna dediščina povezuje generacije**, ki je potekala v šoli 29. 9.

Kako pa so obisk muzeja videli in doživeli učenci, pa si preberite v njihovih prispevkih.

Petra Mušič

Obisk muzeja

Danes smo obiskali etnografski muzej. V muzeju smo videli zibelke, kurentne, narodne noše. Naredili smo si zapestnice, vsak svojo.

Videli smo tudi igrače. Najbolj mi je bil všeč pujsek na kolesčkih. Na koncu smo skupaj zaplesali.

Eva Nemeč 3. b

V etnografskem muzeju

V muzej smo se pripeljali zgodaj zjutraj. Že ko smo vstopili, se mi je zdel lep. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo spletli vsak svojo zapestnico. Všeč mi je bila tudi vožnja z dvigalom. Ko smo si ogledovali stare predmete, je čas hitro minil.

Matic Peršolja 3. b

V muzeju

Ogledali smo si stare predmete. Najbolj so mi bile zanimive maske. Ene so bile na pogled vesele, druge pa strašne. Videli smo čoln. Rekli so mu čupa.

V muzeju smo na statvah delali zapestnice.

Neža Volčini 3. b

Novice PGD Trzin

Kot vsako leto je tudi letos mesec oktober namenjen preventivnim dejavnostim t. i. meseca požarne varnosti, ki tokrat poteka pod geslom: Po potresu lahko tudi zagori. Po potresu je med bolj pogostimi pojavi tudi požar. Povzroči ga lahko poškodovana plinska ali električna napeljava, poškodovane grelne in kurilne naprave, razlitje vnetljivih tekočin, včasih pa tudi človeška nepazljivost. Možnost nastanka požara po potresu lahko zmanjšate tako, da upoštevate splošne preventivne ukrepe za preprečevanje požara. Pomembno je, da v gospodinjstvu preverite, kje in kako se izklopita plin in elektrika, v primeru daljše odsotnosti zaprite ventil plinske jeklenke in izklopite naprave iz električnega omrežja ter varno shranite vnetljive tekočine in nevarne snovi. Seveda pa vam priporočamo, da imate v gospodinjstvu vsaj en gasilni aparat, s katerim znate upravljati, in hkrati poskrbite za proste evakuacijske poti in prehode.

V sklopu meseca požarne varnosti smo obiskali in predstavili naše delo najmlajšim občanom v novem vrtcu Žabica, malo starejši pa so nas obiskali v gasilskem domu, kjer smo jim predstavili naše delo in opremo. Seveda so največ zanimanja požela gasilska vozila.

Začeli smo z vajami za otroke in mladino, ki potekajo enkrat tedensko. Dodatne informacije lahko dobite na našem e-naslovu: pgdtrzin@t-2.net ali na telefonski številki 015644660.

Po poletnem zatišju so se začele tudi vaje operativne enote. V preteklem mesecu smo imeli dve vaji. Na prvi smo vadili z dviznimi blazinami za dvigovanje težkih bremen, na drugi vaji pa smo se urili v notranjih napadih ob gorenju nevarnih snovi in v situacijah, ki so možne po potresu.

Gasilci veterani so se udeležili tekmovanja v Komendi. Na žalost jim je ponagajalo vreme, zato so tekmovanje prekinili, kar pa jih ni ustavilo in so si kljub temu izmenjali izkušnje in obudili spomine na dogodivščine in prigode v njihovem dolgoletnem stažu v gasilskih vrstah.

Septembra ni bilo intervencij. Želimo si, da bo tudi v prihodnje čim bolj mirno.

V preteklem obdobju sta nas zapustila dva naša dolgoletna člana, Cotman Janko in Vladimir Lubi. Hvaležni smo jima za vso požrtvovalnost in delo, ki sta ga opravila za naše društvo in dobrobit občine Trzin.

Na pomoč!

Andrej Grum

Osrednjeslovenska šahovska liga

Kot sem poročal v prejšnji številki Odseva, se je v začetku septembra znova zavrtel črno-beli ples. Udeležba prijavljenih ekip v Osrednjeslovenski ligi je tokrat nekaj slabša, kot minula leta, zato je organizator, to je ŠK Komenda s sodnikom Francem Poglajnom, ekipe razvrstil v dve skupini. Močnejša, super liga, šteje le osem ekip: ob ŠK Ig, ŠS Bor Dob, ŠK Komenda Popotnik, ŠK Komenda Pogi, Sahara Dogs, GB71 Podpeč in ŠD Vrhnika in tudi Trzinci z ekipo BUSCOTRADE. Pred letom dni smo si namreč priborili vstopnico za udeležbo med najboljšimi, in tako letos preverjamo svoje šahovsko znanje z nasprotniki, ki imajo večinoma višje šahovske nazive in seveda tudi rating. Zato se zavedamo, da se bomo morali v vseh dvobojih na vso moč truditi, če želimo tudi v prihodnje ostati v tej družbi. Zaenkrat, to je po štirih kolih, smo zbrali 6,5 točke in imamo lepo prednost pred zadnjim na tabeli. V mesecu oktobru nas čakajo še trije odločilni dvoboji; seveda upamo na ugoden razplet. Trenutno je v vodstvu ekipa z lga pred obema moštvoma iz sosednje Komende.

V nižji, prvi ligi, je dogajanje bolj pestro, saj se tam bojuje kar petnajst moštev in med njimi je tudi naša ekipa DOM-IN Agencija za nepremičnine. Po odigranih petih kolih je z izkupičkom dveh zmag in skupno devetimi točkami v sredini turnirske tabele. Na vrhu kraljujejo šahisti iz Sežane, ki so doslej oddali vsega en remi in bodo prihodnje leto močno okrepili konkurenco v super ligi.

Napovednik TD Kanja

27. 10. ob 15^h tradicionalna prireditev pred nočjo čarovnic
Ploščad med bloki v soseski T3, Ljubljanska cesta, Trzin

27. 10. ob 8^h tradicionalni pohod po območju štirih občin
Zbirališče pred OŠ

10. - 12. november festival vezanja v Velenju

Kratke novice iz PD

30 let PD Onger Trzin - 100 let prof. Tine Orel - 120 let PZS

Priprave na obeležitev jubilejev so se že začele. Lahko vam izdamo nekatere glavne poudarke »celoletnega praznovanja«: obuditev glasila PD Onger Ongrčki, junija bo v Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani odprta razstava o prof. Tinetu Orlu, pripravili bomo zanimiv »Teden trzinskih planincev«, izbor društvenih izletov bo še bolj zanimiv - predvsem pa se bo vmes našel tudi kakšen »damski tritisočak«.

Nekje vmes se bo znašla tudi slavnostna akademija ... da o vseh tradicionalnih prireditvah, ki jih pripravljamo, sploh ne govorimo ... V sklopu priprav na razstavo o prof. Orlu smo v planinski hišici v sredo, 3. 10. 2012, gostili zanimive goste: hčer prof. Orla Tanjo Orel Šturm, vodjo Slovenskega planinskega muzeja (SPM) v Mojstrani Mira Eržena in kustosinjo za planinstvo v SPM Eli Gradnik.

Izlet na Polhograjsko goro (Sv. Lovrenc)

V soboto, 6. 10. 2012, se je osem mladih planincev v spremstvu štirih vodnikov in pomočnikov odpravilo na 814 metrov visoko Polhograjsko goro (oz. Sv. Lovrenc), ki se nahaja severozahodno od Polhovega Gradca in slovi po izvrstnem razgledu ter kot eno redkih rastišč blagajevga volčina, ki tu cveti aprila in maja.

Jutranja megla mladim planincem ni vzela poguma in za nagrado jih je na vrhu čakalo sonce. Med potjo so si ogledali tudi zanimiv spomenik, ki ga je Rihard Ursini, grof Blagay, dal postaviti v spomin na obisk saškega kralja Friderika Avgusta II., ljubiteljskega botanika, ki si je tam ogledal to zanimivo rožo.

Zanimiv izlet za mlade planince sta vodili Staša in Polona, najbolj »sveži« društveni vodnici PZS.

Krožki in rekreacija na OŠ Trzin

Še je čas, da se mladi in tudi starejši planinci vključijo v naše planinske skupine, ki so z novim šolskim letom že začele z delom. **Planinski krožek za osnovnošolce** (PS Komarčki in PS Bose koze) poteka v **kemijski učilnici** OŠ Trzin.

- **PS Komarčki** (planinski krožek za učence od 1. do 4. razreda): **četrtek ob 16.00 - 17.00**
- **PS Bose koze** (planinski krožek za učence od 5. razreda naprej): **četrtek ob 17.00 - 18.00**

Krožek je brezplačen. Več informacij: Jaka Peternel (jaka.peternel@hotmail.com).

- **Srečanja za dijake in študente** (PS Plankton) potekajo v **planinski hišici** (Ul. Rašiške čete 4) vsak **drugi četrtek v mesecu** (enkrat na mesec) v društveni hišici **ob 20.00**.

Za več informacij naj tisti, ki bi se žele pridružiti skupini, pokliče Stašo na 051 241 606 ali pošlje sporočilo na e-naslov: stasa.matjaz@gmail.com.

- **Športnoplezalni krožek** poteka v **veliki telovadnici** OŠ Trzin (plezalna stena).
  - **športnoplezalni krožek** za učence **1. triade: petek** (od 16.00 do 18.00)
  - **športnoplezalni krožek** za učence **2. in 3. triade: ponedeljek** (od 16.30 do 18.30)

Prispevek za celo šolsko leto je 45 EUR. Več informacij: Katja Pirc (katypirc@gmail.com) oz. Emil Pevec (emil.pevec@gmail.com).

- **Rekreacija za člane PD Onger** poteka v **veliki telovadnici** OŠ Trzin **vsak ponedeljek** (od 18.30 do 20.00).

Prispevek posameznikov še ni določen. Več informacij: 031 658 598 (Miha Pavšek)

Gremo dalje ...

V dneh, ko boste v nabiralnike prejeli Odsev, se nam obeta skupni izlet z DPM Trzin na Kolovrat, kjer si bomo med drugim ogledali ostanke vojaških utrdb iz I. svet. vojne, prav tako bodo naši člani nastopili na planinskem orientacijskem tekmovanju v Semiču, potem pride na vrsto že regijsko tekmovanje Mladina in gore v Šmartnem v Tuhinju ...

Dimež

Igra narave

Za to jesen res lahko napišemo, da je kot naročena za gobarjenje. Med Trzinci je kar nekaj strastnih gobarjev, ki dan za dnevom prečesavajo trzinske hoste in se domov vračajo s košaricami užitnih

gob. Nekateri najbolj strastni hodijo tudi na Pokljuko, Jelovico, Dolenjsko in drugam. Poročajo o količinah nabranih gob, ki občutno presegaajo zakonsko dovoljeno težo, ampak to jih prav dosti ne skrbi. Nabiralnica gob iz industrijske cone pa nam je poslala fotografijo prav nenavadne najdbe, na katero je naletela v gozdu nad obrtno-industrijsko cono. Ena goba je zrasla na drugi. Igra narave je presenetila srečno gobarko, ki nam je sporočila, da se kar ne morejo odločiti, da bi takoj pojedli gobici. »Malo ju bomo še imeli, da ju vidijo še drugi, potem pa ju bo vseeno treba pojesti!« nam je zaupala. Verjamemo, da sta bili gobici prav tako dobri, kot tiste, ki rastejo posamično.

Ideje za darila

V Turističnem društvu Kanja Trzin, Ljubljanska cesta 12f, CIH, so vam na voljo primerna darila za bližajoče se praznike:

- slike trzinskih slikarjev, ustvarjene na slikarskih delavnicah,
- knjiga Emila Milana Kuferšina "Oj Trzin, ta dolga vas", ki jo je letos izdal v samozaložbi,
- novoletne voščilnice.

Informacije tudi po telefonu 01 564 47 30.

Pismo bralk

Najina mama Anica Mlakar je bila avgusta lani zaradi napredujoče demence sprejeta na varovani oddelek Doma počitka Mengeš. O tem, kako je bilo organizirano varstvo, ne bova razpravljali (24-urno varstvo ni samo zaklenjena vrata in uspavala!), pač pa želiva poglobljeno vsem, ki imajo svojce v tem domu, in vsem, ki bodo še nastanjeni, kako je potekalo zdravljenje oz. nezdravljenje najine mame.

Julija letos sva opazili, da ima mama zelo otečene gležnje, da nima apetita, da težko diha in da ji oteka trebuh. Opozorili smo domsko zdravnico Ščepanovičeva, da je z mamo nekaj narobe in jo prosili za pregled. Pregledali so ji vodo in kri, njena ugotovitev je bila, da ima vnetje sečil in ledvic. Predpisala ji je antibiotik. Ker se stanje po nekaj dnevih ni spremenilo, smo zdravnico ponovno prosili, naj ukrepa in mamo še enkrat pregleda. »Saj sem jo že pregledala včeraj!« je bil njen odgovor. Predpisala ji je tablete za odvajanje vode. Na najino vztrajanje, da naj ji pregleda še trebuh oz. naj odredi pregled trebuha z ultrazvokom, je bil njen odgovor, da bo najprej pozdravila vnetje ledvic, nato pa bo na vrsti trebuh. Na vnovično zahtevo za ukrepanje ji je ponovno pregledala kri in vodo in ker so bili izvidi slabši, je zdravnica poudarila, da gre za hudo vnetje ledvic, predpisala močnejše tablete za odvajanje vode ter v kartoteko 2. avgusta 2012 vpisala: »Stanje srca in pljuč b. p.!«

Ker se stanje ni izboljšalo in zdravnica ni ukrepala, sva mamo istega dne sami odpeljali na urgenco, najprej v Domžale. Dr. Milojevič Vesna se je začudila, da smo jo pripeljali sami, saj je vendar stanovalka doma Mengeš. Po pregledu je diagnosticirala sum na pljučnico, vodo na pljučih, hudo oslabelelost srca, in nas napotili na IPP Ljubljana. Tu so sume potrdili. O vnetju ledvic ni bilo nobenih sledi! Mama je bila sprejeta v bolnišnico Petra Držajca, kjer so poleg ostalih diagnoz ugotovili tudi karcinom neznanega izvora.

Po končanem zdravljenju pljučnice in punkciji vode se je mama 24. 8. 2012 vrnila v domsko oskrbo. V soboto popoldne, 25. 8. 2012, je mama pričela tožiti o hudih bolečinah v levi nogi. Opozorili smo medicinsko sestro, naj bo pozorna in naj pokliče dežurnega zdravnika, da se ne bi slučajno pojavili strdki v žilah. V nedeljo, 26. 8. 2012, je bila noga že lisasta in mrzla. Zjutraj je medicinska sestra v domu poklicala dežurnega zdravnika na urgenci v Domžalah, in glej ga zlomka, dežurna je bila ravno domska zdravnica dr. Ščepanovičeva, ki je presodila, da ni potrebe, da pride pogledat, kaj se z nogo dogaja. Po telefonu je samo predpisala protibolečinske obliže. Ko smo popoldan obiskali mamo, je bila noga še bolj bleda in lisasta. Zahtevali smo dežurnega zdravnika, klicati jo je bilo treba kar dvakrat - ob 14. in ob 16. uri, ko se je končno prikazala skupaj z medicinskim tehnikom g. Perom pri naši mami. Povedali smo ji, kakšna je noga, privzdignila je odejo, nogo pogledala, jo pokrila nazaj ter izjavila: »Pa kaj vi pričakujete, gospa se poslavlja, gospa umira, to bi pa že lahko vedeli, saj so vam v bolnici povedali, kakšno je stanje in da ima rak! Počakajte do zjutraj, verjetno bo že umrla!«

Bili smo ogorčeni nad takih odzivom, razburjeni, očitali smo ji napačno diagnozo že na začetku - le kje je našla vnetje ledvic? Odklonila je kakršnokoli ukrepanje, odklonila je pomoč bolnemu človeku in ga pustila trpeti v hudih bolečinah, češ, saj bo umrla. Šli smo za njo v ambulantno, jo prosili, naj mamo pošlje na topitev strdkov, če se so slučajno pojavili, pa je odgovorila, da se z nami ne bo pogovarjala in da krvne strdke »stapljaju« do 60. leta. Ko smo ji omenili, da se bomo pritožili na zdravniško zbornico, je odgovorila, da ji je vseeno, če se pritožimo ministru ali pa direktno Janezu Janši. Posmehnila se je in odšla nazaj v Domžale, ne da bi naši mami nudila nujno zdravniško pomoč. Bili smo popolnoma nemočni.

V ponedeljek zjutraj, 27. 8. 2012, smo sami poklicali urgenco v Domžalah - dežurna je bila dr. Milojevičeva, ki jo je že prvič sprejela na urgenci. Ko smo ji povedali za neukrepanje dr. Ščepanovičeve in kakšna je mamina noga, je rekla, da takoj pridejo. Res so prišli z reševalnim vozilom in po pregledu dr. Milojevičeve so jo nemudoma odpeljali na IPP, kjer so ugotovili krvni strdek in se čudili neukrepanju dr. Ščepanovičeve, saj so nas vprašali, kje smo hodili, ker stanje ni izpred treh ur. Tu so tudi zanikali trditev dr. Ščepanovičeve, da se krvni strdki »stapljaju« samo do 60. leta. Naj poveva, da v času, ko je dr. Milojevičeva v domu pregledovala našo mamo, dr. Ščepanovičeva ni bilo na spregled, niti medicinske sestre Cirile ne, čeprav sta bili obe v ambulanti in o prihodu urgentnega zdravnika obveščeni.

Mami so na IPP čistili žilo, kar pa ni najbolje uspelo, vendar zaradi njenega slabega zdravstvenega stanja se zdravniški konzilij ni odločil za večji operativni poseg. Mama se je 29. 8. 2012 vrnila v Dom počitka v Mengeš in se do 5. 9. 2012, ko je za vedno zaspala, ni več zavedala.

Vedeli smo, da je mama v slabem zdravstvenem stanju, da ji popuščajo moči, da se je demenca poslabšala, vendar smo prepričani, da je tako kmalu umrla zaradi neukrepanja zdravnice.

In zdaj se sprašujemo, kako je dr. Ščepanovičeva postavila diagnozo »vnetje ledvic«, ki ga mama ni imela, kako je spregledala vodo na pljučih, kako ni ugotovila, da ima mama pljučnico? Kako je lahko v kartoteko 2. 8. 2012 napisala srce in pljuča b.p. ? Koliko ostarelih v domu je že pustila umreti zaradi svojega nestrokovnega dela in svojega vzvišenega odnosa do »laičnih« sorodnikov? Večkrat nam je namreč dala vedeti, da smo mi »laiki«, ona pa je vendar zdravnica! Kako je lahko tak človek zdravnik? Kaj že pravi Hipokratova prisega? Taka cinična, arogantna in nečloveška, nehumana oseba ne more in ne sme biti zdravnik! Mar človek res ni nič vreden, če je star, ga je treba čimprej »pospraviti«? Tudi navedena zdravnica bo enkrat stara, privoščimo ji take bolečine, kot jih je imela naša mama, in takega zdravnika, kot je ona!

Ob tem pa morava še zapisati, da sva bili z osebjem na oddelku A2 - negovalkami in medicinskimi sestrami - zelo zadovoljni, vedno so bile pripravljene pomagati z nasveti, dejanji, bile so sočutne, prijazne, vendar mimo zdravnice oz. direktorice niso mogle ukrepati. Zgodbo objavljava iz razloga, da preprečimo nečloveško delo navedene zdravnice in podaljšamo marsikatero življenje starostnikov. Naj svojci oskrbovancev v Domu počitka Mengeš in Trzin zvedo, kakšni zdravnici so zaupali svojce! (Medtem smo zvedeli, da so dr. Ščepanovičeva v ambulanti Trzin, kjer je tudi delala, zaradi številnih pritožb pacientov že zamenjali, in tako je tudi Dom upokojencev Trzin dobil novo zdravnico!)

O ravnanju navedene zdravnice so bili obveščeni vsi organi, pristojni za take zadeve.

Meta Zajc in Nuša Biškup

Pojasnilo Doma počitka Mengeš v zvezi s pismom svojcev ge. Mlakar

Dom počitka Mengeš je javni zavod, ki ima za izvajanje zdravstvene dejavnosti sklenjeno pogodbo z Zdravstvenim domom Domžale (zdravnik splošne medicine). Dom počitka Mengeš je pristojen in odgovoren za kvalitetno izvajanje zdravstvene nege in terapije po navodilih lečečega zdravnika.

V skladu z veljavno zakonodajo to področje pokrivajo ustrezno strokovno usposobljeni kadri, ki se za doseganje čim večje kvalitete dela permanentno izobražujejo.

Odzivi svojcev naših stanovalcev nam potrjujejo, da smo na pravi poti; še posebej smo bili veseli tudi konkretne pohvale svojcev ge. Mlakar.

V Domu počitka Mengeš je organizirano izvajanje programa za stanovalce z demenco, v oddelku s posebnim nadzorom in v oddelku s tehničnim varovanjem.

Najtežja oblika obolenja demence sodi na oddelk s tehničnim varovanjem, za kar je v skladu z Zakonom o duševnem zdravju zavod dolžan izpeljati postopek za namestitev stanovalca preko Okrajnega sodišča, kar zahteva tudi zunanjo presojo, katere član je tudi neodvisni psihater. Oseba z napredujočo demenco je nameščena na oddelk s tehničnim varovanjem samo na podlagi sklepa sodišča.

V Domu se dnevno srečujemo z bolečino svojcev ob izgubi najdražjih. Skušamo vzpostaviti sodelovanje; sočustvujemo z vsakim posebej.

DIREKTORICA
Irena Gričar, univ. dipl. org.

Spoštovani!

Glede na članek predstavnikov civilne pobude občanov o prometnih težavah na Jemčevi, Habatovi ter cesti Za hribom bi nekaj besed rekli še blokarji na Ljubljanski 12 a, b, c in 13 a, b, c, da bi še pod našimi okni umirili promet, saj ga je tu neprimerno več kot na prej omenjenih ulicah in vzporedni obvoznici. Slišnost tega hrupa je v blokih (sploh v nadstropjih) neprimerljivo hujša kot v hišah in pri tleh. Hitrostne ovire so po celem Trzinu, samo od doma za starostnike do Mengeške pa je divjaška steza. Pri zaprtih oknih se ne da v stanovanju poslušati RTV. Neurejeno parkirišče pred Barco se širi še na teh nekaj centimetrov zelene travice, kjer naj bi bil park, drevesa, kakšna rožica. Še smetnjaki so postavljeni, tako da se cele noči vozi in razbija steklovina. Pobegnili smo na vas, želeč si miru, je pa slabše kot kjerkoli v mestu. Najbrž še niso ukinjeni prometni znaki »za stanovalce«, »lokalni dovoz« itn. Pa kdaj naj se tu ustavi prometna policija. Mogoče bi nam lahko polepšali bivanje, kajti zamaški v ušesih niso prijetni. G. glavni urednik, naj vaš pogovor z županom v jeseni zajame in da v reševanje tudi naše težave. Preselite bučne prireditve na igrišče, da bomo lahko odprli okna in slišali žvrgoleti kakšno ptičko. Polepšali bi nam življenje.

Blokarji z Ljubljanske ceste 12 abc in 13 abc

ZAHVALA

5. septembra 2012 nas je za vedno zapustila naša mama, stara mama, prababica, sestra in tašča

ANICA MLAKAR

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo g. Kosmaču, predsedniku ZZB Trzin, za poslovljni govor, gasilcem in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče.

Vsi njeni

Delo, skrb, trpljenje,

Tvoje je bilo življenje.

ZAHVALA

Poslovlili smo se od
MARIJE KECELJ
Ukanove Mici iz Trzina.

Prisrčna hvala vsem soročnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in sveče v njen spomin.

Zahvala velja tudi Domu počitka Mengeš za nego v času njene bolezni in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala!

Vsi njeni

Pojasnilo ob smrti gospe Ane Mlakar

ZD Domžale je na podlagi pritožbe gospe Nuše Biškup odredil strokovni nadzor glede zdravljenja gospe Ane Mlakar. V strokovnem nadzoru je bilo ugotovljeno, da je lečeča zdravnica glede na klinično sliko in podatke o pacientki ukrepala v skladu s stanjem bolnice. Težka narava bolezni je kljub obravnavam v bolnišnici vodila v poslabšanja.

Razumemo žalost in bolečino sorodnikov ob izgubi gospe Ane Mlakar in z njimi sočustvujemo.

Za nesporazume v komunikaciji se jim iskreno opravičujemo!

Direktor: Janez Svolfšak, dr. med. spec.

V pričakovanju »vremenarine«

Jesenski čas je kot nalašč za rekreacijo, le »najti« jo morate ... (Foto: T. M.)

Oktober je dober, pravi stara vremenska modrost. In zakaj ne bi bilo tako tudi letos? Očitno je vreme ena redkih stvari, ki nam je ne morejo vzeti, obdavčiti, »otročariniti«, zahtevati zanj mitnino, prispevek, glavarino oziroma plačilo »vremenarine«. To pa še ne pomeni, da se kakšen od le za to poklicanih modrijanov na sončni strani Alp tega ne bo spomnil! Oni dan so se lotili celo javnih glasbenih šol, pač v skladu z načelom, da bomo v prihodnje tudi plesali tako, kot nam bodo igrali tisti, ki bodo to še lahko (smeli ...) početi. Poslanski in vladni orkester sta čedalje bolj razglašena, vse več pa je tudi dirigentov, ki imajo bolj ali manj le še veselje do posluha. Pozicijsko opozicijska burleska se nadaljuje tudi pred domačim pragom, kjer se ne morejo odločiti, ali jim je posodobljena različica Odseva vsebinsko in količinsko pogodu ali ne. To, da je vidno shujšan, ne moti nikogar več (morda občane, ki pa bodo volivci šele čez dve leti ...), saj je to v skladu z državnimi trendi oziroma kraljevsko maksimo »manj kot veste, lažje vam vladamo«. Ne samo da minister Gregor ne reče nobene, vse bolj se zdi, da ga sploh ni. A kakorkoli že gledamo na vse skupaj, ne moremo mimo tega, da smo dobili v Trzinu novost – zdaj tudi uradno – seveda imamo v mislih nizkoenergijski vrtec.

Že pred svečanim odprtjem pa bi lahko o njegovi gradnji in dokončanju posneli nov slovenski celovečerec s kakšnim izvirnim naslovom, na primer »Vse, kar ste hoteli vedeti o vrtcu, pa si niste upali vprašati«. Režiserja imamo pri roki, saj nam načeljuje že v četrto, v cono imamo filmski studio, agencijo za zastopanje umetnikov, našle

pa bi se tudi druge storitve in proizvodi, ki jih potrebujemo za dokončanje filma. Kakorkoli že, v našem kraju je zelo dobro poskrbljeno za mlado in staro, vsi »ta vmesni« pa se moramo znajti, kakor vemo in znamo. In znanja nam ne manjka, po zadnjih podatkih smo namreč najbolj izobražena slovenska občina. Kdor zna, mu torej ne bo težko, eni pa tako ali tako vedno tarnajo, ne glede na to, koliko imajo in kdo jim vlada. A vrnimo se raje iz filmskih v vremenske vode, kjer je teren precej manj spolzek. Če so se nam poleti zaradi suše na poljih in v sadovnjakih izneverili kmetijski pridelki, nas to jesen v gozdovih razveseljujejo gobe, ki jih je kot listja in trave. Na katerokoli stran trzinske »bele« ceste med Mlakami in cono ste zavili v zadnjih tednih, ste morali biti pošteno previdni, da jih niste pohodili. Bilo jih je toliko, da bi lahko naredili kar razstavo na prostem!

Gobarske malhe, praviloma seveda košare, so letošnjo jesen polne kot že dolgo ne, kot bi nam hotelo gobje obilje povedati, da bi morali tudi nam goditi jesenska vlaga in hlad. Oktober, osrednji mesec meteorološke jeseni, nam sicer lahko postreže tako z babjimi korenčkom – kadar nam vreme vzbura(r)ja skomine po vročem in pravkar »preminule« poletju – kot tudi z zimsko palico, s slednjo po navadi le za kratek čas. Bolj razočarani pa smo bili nad preteklim, nadpovprečno oblačnim in padavinsko bogatim kimavcem (lahko bi mu rekli tudi mesec »poslancev«). Vsi se namreč še dobro spominjamo lanskega septembra, ki je bil pravo nasprotje letošnjemu. Povprečna temperatura zraka po vsej državi je sicer presegla dolgoletno povprečje, v našem

koncu za 1 do 2 stopinji Celzija, in je bila precej nižja kot lani. V prvi in zadnji tretjini septembra so prevladovali toplejši dnevi od povprečja, v drugi tretjini pa sta bili dve občutnejši ohladitvi. Nekaj več sonca kot ponavadi je bilo na severovzhodu države, drugje smo za dolgoletnim povprečjem zastajali, pri nas za okrog petino, sicer pa je relativni primanjkljaj naraščal od vzhoda proti zahodu.

Trzinski padavinski presežek je bil pri nas okrog dvotretjinski (tokrat smo v naši preglednici celo na stopničkah, spet smo prehitel Domžalčane ...), največji pa na širšem območju Novega mesta. Enkrat večjo količino od pričakovane so namerili tudi na Kočevskem, v Beli krajini, Spodjem Posavju in vzdolž vzhodne državne meje s Hrvaško vse do Lendave. Na koncu še nekaj gole statistike: po trinajstih padavinskih dneh (13. 9. nam je nalilo skoraj 70 litrov vode na kvadratni meter), štirih meglenih in treh nevihtnih (24. 9. smo imeli pravo poletno neurje, za mnoge Trzince najhujše letos) smo se končno rešili nadležne suše in pozabili na rekordno vročino iz druge polovice avgusta. Vendar pa nam tisti, ki so včasih skrbeli (tudi za ozimnico, sporočajo, da z vročino za letos še nismo opravili. A dokler se bo vsak dan proti večeru in postopoma vse do nižin temnilo le zunaj, smo lahko brez skrbi. Huje bo, ko se bo začelo to dogajati v naših glavah, česar pa ne smemo dopustiti – nikdar, nikjer in nikomur!

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine september (v mm oz. l/m ²)
Škofja Loka	125
Letališče Brnik	169
Komenda	170
Radomlje	173
Vrhnika	211
Domžale	214
Trzin	217
Ljubljana Bežigrad	227
Grosuplje	230

Preglednica: Padavine septembra 2012 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko)